XXIV. évfolyam 50. szám Ára: 1,80 Ft 1968. december 12.

Balázs-Piri Balázs rajza

ÍGY MULAT EGY MAGYAR ÚR...

KEDVES LUDAS!

ÁTJÁRÓHÁZ

Budapest legforgalmasabb pontjainak egyike a Kálvin tér, ott is az Üllői út és a Baross utca torkolata. Csúcsforgalmi időben a járdáról az úttestre lökdösik egymást az emberek. A trolimegállóban várakozó tömegen alig tudnak a gyalogosok átfurakodni. Az Üllői úti villamostól sokan igyekeznek a Baross utcai trolihoz, meg a 9-es buszhoz. Ez az utasáramlás természetesen fordított irányban is fennáll.

Csökkentené a tumultust, ha a gyalogosok egy része az Üllői út 6. és Baross utca 3. alatti átjáróházon keresztül közlekedhetne.

Ám az Ingatlankezelő Vállalat, „a lakóbizottság ellenzésére" hivatkozva nem engedi kinyitni az Üllői úti kaput, azzal az indokkal, hogy ez több munkát okozna a házfelügyelőnek, és közbiztonsági okokból sem kívánatos.

És az vajon „kívánatos" — közbiztonsági és egyéb okokból —, hogy a szűk gyalogjárón egymást lökdössék, tiporják az emberek?

Dr. Kubinyi András,
Bp. VIII., Baross u. 21.

— Ekrüszínű lesz! — szólt le a létráról sejtelmes, jövőlátó mosollyal a Mester. — A legszebb középekrü. Meg tetszik látni, olyan, mintha örökké besütne a szobába a Nap...

Ekrüszínű lett. Halavány, közép és sötétekrü egyszerre. A Mester alkotókedve öt darab váltakozóan csíkos, a tiplik helyén absztrakt-foltos, az ajtók körül cikcakkban hepehupás falfelületet hozott létre. Olyan lett az egész, mintha kerítésléceken keresztül sütött volna a szobába a Nap...

Mesterem, hóna alá kapva létráját, távozni készült.

— Az ég szerelmére, álljon meg! Csak nem akar magamra hagyni ezekkel az izékkel!?

— A csíkokra céloz, uram? Helyenként átme-

MINŐSÉGI MÁZOLÁS

neti nedvességgócok rejtőztek a falban. De megszárad az, mint a pinty, és olyan egyszínű lesz, mint a sárgarigó. Ha netán mégis, mondom, ez csak valószínűtlen feltételezés, szóval ha egy-egy pöttyöcske mégis maradna, itthagyok egy vájdlingban festéket, azzal tessék finoman átszínezni a felületet.

Három hét telt el azóta. A vájdlingból az utolsó szemig kitunkoltam és a felületre kentem az ekrüalapanyagot, még a csuklótartásról sem feledkeztem meg. De a csíkok erősebbnek bizonyultak. Maradtak. Sőt, utómunkálataim kapcsán némi penészzöld stichet is kaptak, ami közismerten nem megy az ekrü egyetlen árnyalatához sem. Az absztrakt foltok viszont végül megtörtek: széleik Norvégia fjordosabbik partrészének gondosan kimunkált rajzává alakultak át. Az ajtókeret hepehupái? Szerencsére ezekkel nem volt gondom: ahol domborúbbra jött ki a felület, ott másodnap, ahol homorúbbra, ott már a Mester távozása nyomán lehullt az átszínezett felület.

Tény viszont, hogy szobám falai szárazak, mint a pinty. És hogy a Minőségi Szobafestő és Bútormázoló Ktsz illetékesei fütyülnek reklamációs levelemre, mint a sárgarigó...

(puskás)

MISKOLCI LÁTVÁNYOSSÁG

Sok taxiállomást megszüntettek a városban, de a „kibelezett" telefonjukat ott hagyták a régi helyén. A pedánsabb járókelők szemétládának szokták felhasználni. Nem lenne jobb, mégis, ha leszerelnék ezeket a csúf kis bádogszörnyeket?

Gy. S. Miskolc

PIPÁS VAGYOK

Először is azért, mert olvastam, hogy a pipa sokkal egészségesebb, mint a cigaretta. De pipás vagyok azért is, mert többek szerint (ketten vannak) a pipa férfias külsőt kölcsönöz nekem, ami még így kölcsönbe is jól jön.

De leginkább azért vagyok pipás mert nem lehet szívható pipadohányt kapni. A 101 éves magyar dohányipar Club és Sztár néven előállít valami pipadohányfélét. Ha a Clubot kinyitom, elveszek a porfelhőben és a stanicli tartalma legfeljebb tubáknak, vagy iskolákba tüsszentőpornak jó. A Sztár — mely eleinte az igazi pipadohányokhoz hasonlóképpen igyekezett vislkedni — mapság már valóban sztárnak képzeli magát és úgy lobban lángra, mint a száraz szalma, hogy a szagáról ne is beszéljek.

Érthető izgalommal vártam a dohányipar vezetőjének nyilatkozatát, mert ilyenkor az ember legalább néhány ígérettel és egy csalóka reménnyel lesz gazdagabb. A sajtótájékoztatón panaszolták a pipadohányok rossz minőségét és a válaszból kiderült, hogy a Sztár azért rossz, mert kevés fogy belőle. Szerintünk azért fogy kevés belőle, mert egyre rosszabb. Ha ez így megy tovább, végül a kutya sem veszi meg, ekkor az elegáns zacskókat akár fűrészporral is megtölthetik. A magyarázat mellett egy ígérettel is gazdagodtunk. Folynak a kísérletek egy újabb — angol mintájú — magyar pipadohány előállítására. Ha ezek eredményre vezetnek, talán, egyszer, esetleg...

Addig is segíthetnének az illetékesek. Ha már hozunk be külföldről dohányárut, nem lehetne néhány csomag pipadohányt is importálni? Hadd kísérletezzék nyugodtan a dohányipar.

(—Ő—)

KICSERÉLIK A MŰANYAG ÜLÉSEKET

A Ludas Matyiban megjelent „Autóbuszülés — műanyagból" című cikkre válaszolva közöljük, hogy a kísérletképpen felszerelt műanyag üléseket fokozatosan kicseréljük hagyományos, kárpitozott ülésekre.

E döntés meghozatalánál messzemenően figyelembe vettük az utasok elmarasztaló észrevételeit, valamint a használat során szerzett kedvezőtlen tapasztalatokat.

Budapesti Közlekedési Vállalat

LILLIPUTI ÚJSÁGÍRÓK A MINI NIGHT CLUB-BAN

A Magyar Nemzet munkatársai — ahogyan cikkük címében írták — körülnéztek a pesti éjszakában. Mit tapasztaltak a Moulin Rouge-ban? erről — a többi között — így tudósítottak: „Kicsikét szűken voltunk... egy 50 négyzetcentiméteres asztalka mellett négyen ültünk..."

Az 50 négyzetgyöke alig valamivel több mint 7! Egy 7 centiméter élhosszúságú asztalka *mellett* négyen ültek?! Normálisra megnőtt négy felnőtt ember?! Kérem, tartsanak belőle bemutatót...!

Vagy inkább ne! Mert mi lenne, ha a vendéglátóipar felkarolja ezt a nagyszerű újítást, s ezentúl kizárólag ekkorka asztalkák lesznek eszpresszóban, dancing bar-ban, night club-ban, kisvendéglőben és nagy étteremben? Szent világirodalom, segíts! Jöjjön az új Jonathan Swift, teremtse meg az új Richard Sympsont, aki „a nagy nyilvánosság elé lép" unokaöccse, egy új Lemuel Gulliver útikalandjaival, s megmondja, hol van az a külön e célból tovább miniatürizált Lilliput Birodalom ,ahonnan vendegeket lehetne importálni a szuper-mini asztalkákhoz...

Imre Géza,
Budapest

FÖLDJÁRADÉK

A bugaci Béke Tsz-től évek óta nem kapom meg rendszeresen a nekem járó földjáradékot. Két évvel ezelőtt, a Ludas Matyi és a megyei tanács közreműködésével sikerült elérnem, hogy visszamenőleg rendezték az adósságukat.

Kétévi földjáradékkal azonban ismét adósak maradtak. Négy hónappal ezelőtt írtam nekik egy sürgető levelet, annak hatására ismét megküldtek egyévi járadékot. De egy évvel még mindig tartoznak, és hiába írtam azóta újabb levelet is, még csak nem is válaszolnak rá.

Ezért vagyok kénytelen ismét a Ludas segítségét kérni, hátha ennek megint lesz foganatja, csakúgy mint két évvel ezelőtt!

Lévai Sándorné,
Szolnok, Gyártelep

DÍJSZABÁS

Egy nagy intézet postai ügyeit intézem, s ez az új díjszabás bevezetése óta nem is olyan könnyű feladat. Örömmel pillantottam meg a Nyugati pályaudvar melletti 62-es főpostán egy díjszabási összesítőt, és rögtön megkérdeztem, hogyan lehetne egy ilyenhez hozzájutni? A 72-es postán (a Keleti pályaudvar mellett!) kapható — hangzott a válasz.

Még szerencse, mondtam erre, hogy nem Újpesten vagy Celldömölkön! Bár az se lenne rossz megoldás, ha minden nagyobb postahivatalban árusítanák...

H. O., Budapest

AKARATOS GYÓGYSZER

Kedves Ludas! Tudakold meg már az Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyár illetékeseitől, mi az oka annak, hogy a Beacillin injekció újabban egyszerűen nem hajlandó oldószerében feloldódni? Így aztán az arra ítélt halandó „izomzata" egy ilyen injekció beadása után igen lehangoló látványt nyújt, ha patétikus akarnék lenni, mondhatnám: több sebből vérzik.

Ha netán kételkednél panaszom jogosságában, Ludaskám, óva intelek attól, hogy az igazságról tapasztalatilag próbálj meggyőződni!

Dr. Végh Endre orvos,
Homok (Szolnok megye)

DUPLA IZGALOM

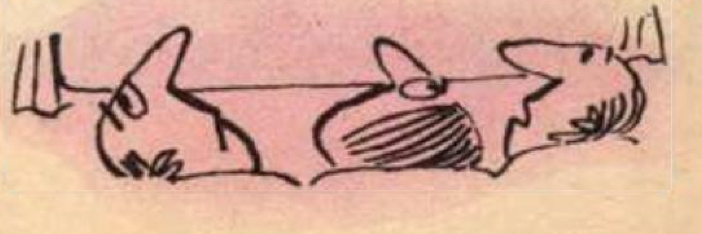
Valahányszor moziba megyünk, két dolog tart izgalomban bennünket:

1. A mozivásznon pergő események.

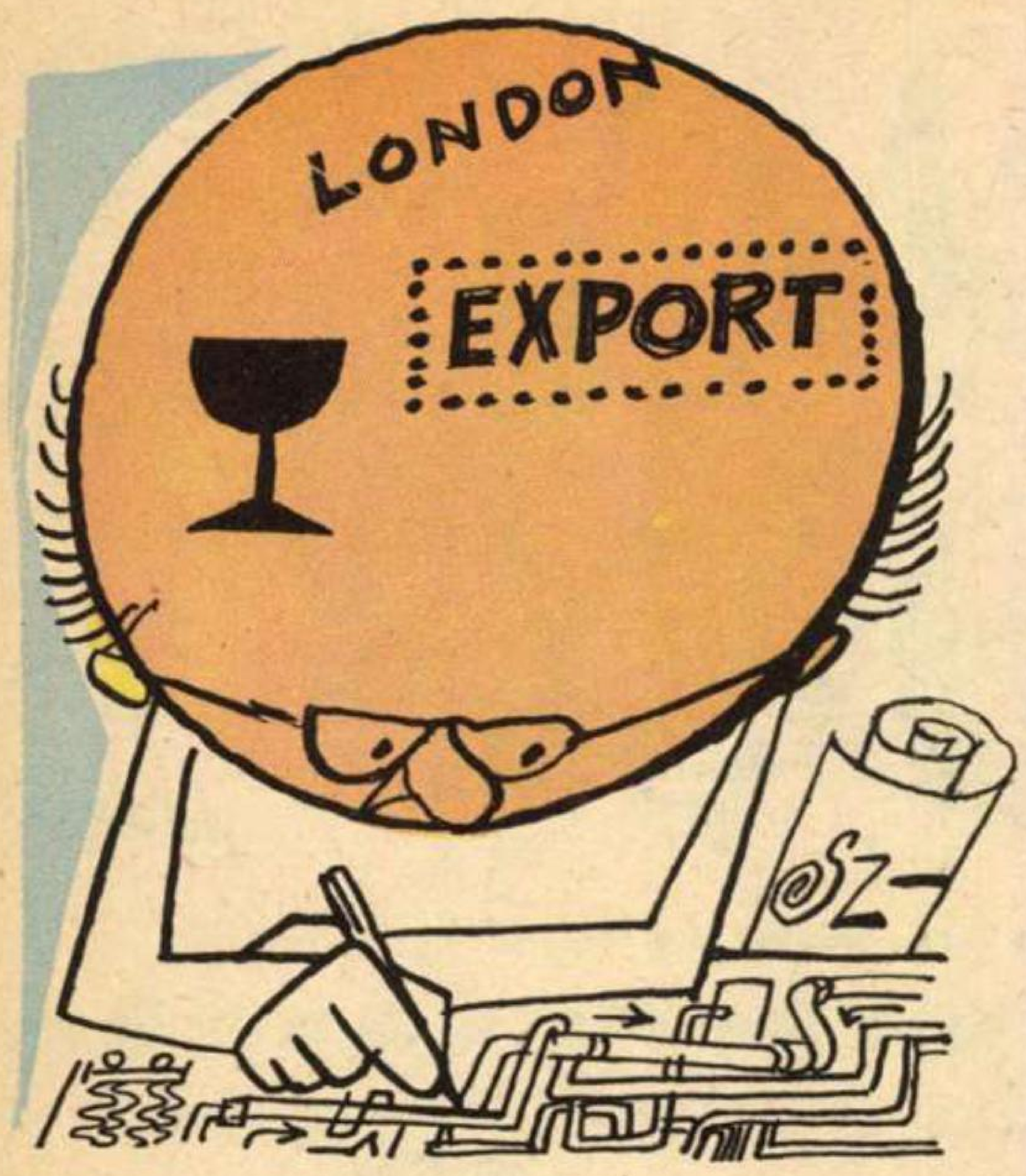
2. A mozi mennyezete — amely bármely pillanatban a néző becses fejére szakadhat.

Szívesebben vennénk, ha ez utóbbi „izgalomforrás" megszűnne — és kárpótlásul esetleg a filmek lehetnének izgalmasabbak!

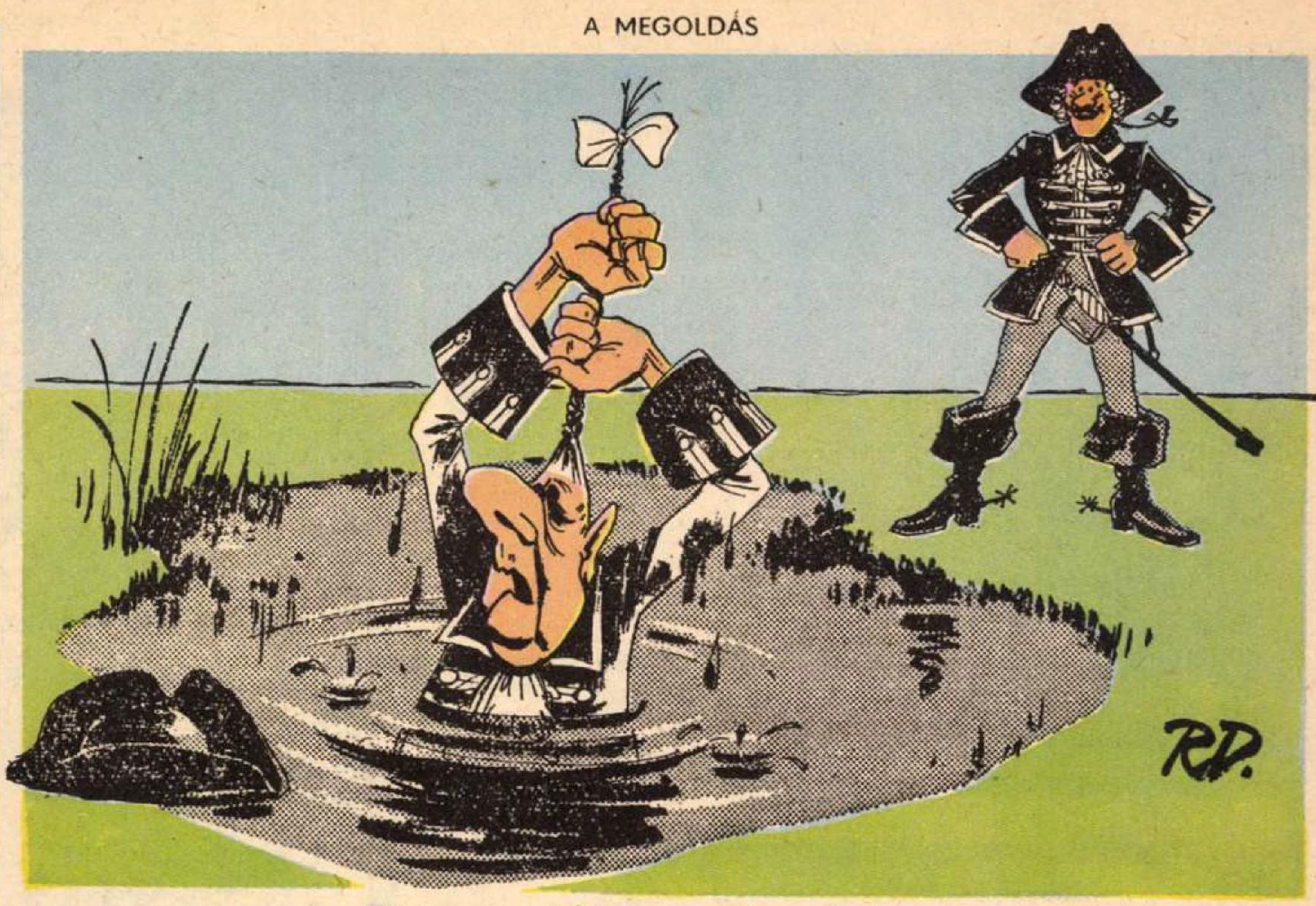
Sajóvámosi mozilátogatók

SZELLEMI EXPORT

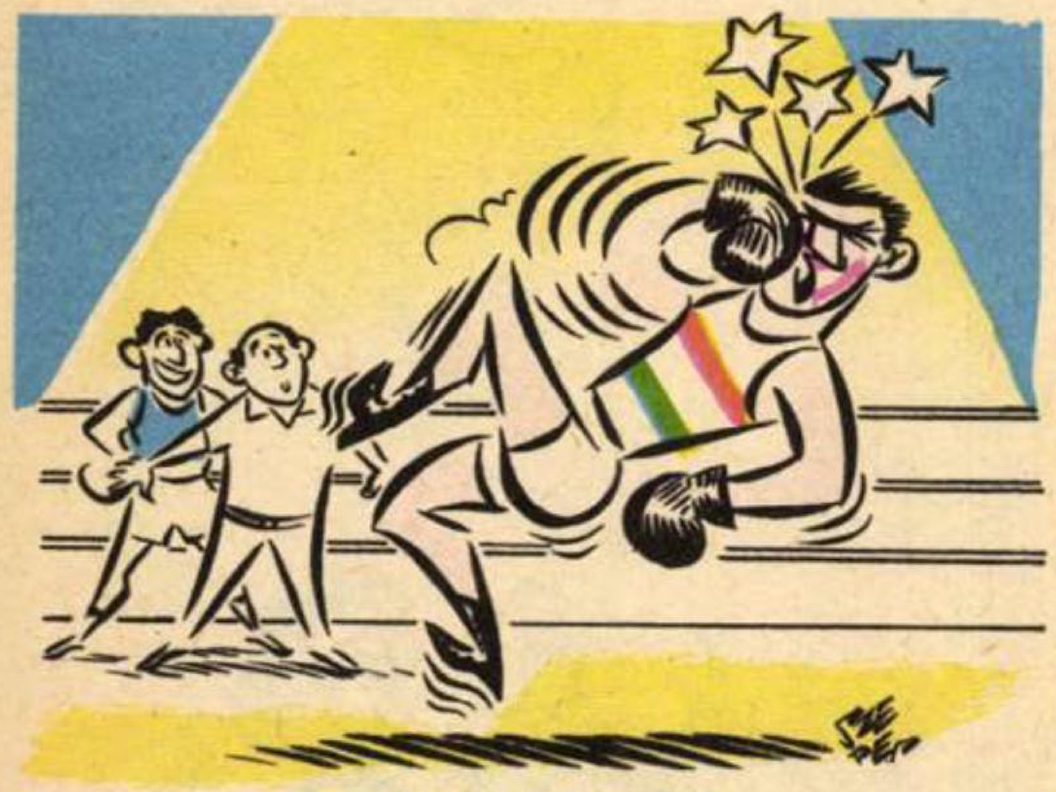
A MEGOLDÁS

Münchhausen: Ezt én is meg tudtam csinálni . . .

(A bécsi „Arbeiter Zeitung"-ból)

ÚJÍTÁS A SZAKMÁBAN!

Önkiütés

FÚRNI TUDNI KELL!

Koppenhága központi börtönében két rab szökési terveket szövögetett. Alagutat fúrunk a cellánkból a szabadba — határozták el. Amikor aztán szerszámokat szereztek — kintről csempészték be nekik korábban szabadult társaik —, hozzáláttak tervük megvalósításához. Hét nap, hét éjjel fúrtak, ástak. S a végén — a börtönőrök szobájába ért az alagútjuk . . .

ROHAMOSZTAG

az utolsó udvari bolond

Olvasom az újságban, hogy hetvenkét éves korában meghalt az utolsó udvari bolond, Bud Clanagan, aki tréfáival éveken át mulattatta az angol királyi családot és az udvart.

Bevallom őszintén, sohasem hallottam róla, sőt, mind ez ideig azt sem tudtam, hogy ilyen állás még létezik, mégis megrendültem e hír hallatán, mert tulajdonképpen kolléga volt — mulattatott — és én tudom, hogy ez milyen nehéz mesterség.

Egyik elődjét ismertem. Shakespeare írt róla a Hamletben. Yoricknak hívták, és dalaival, bakugrásaival szórakoztatta a társaságot, egy ízben pedig egy üveg rajnai bort öntött egy sírásó nyaka közé.

Udvari bolond.

Eszembe jutott, miközben e hírt olvastam, hogy megpályázom az állást. Igaz, hogy nem tudok angolul, és így nem fogják megérteni a humoromat, de ez itthon is gyakran előfordul.

Már ki is dolgoztam magamban néhány témát: udvariatlan a kiszolgálás a Buckingham palotában, korán indították el az udvari hintót, több lord lemaradt a megállóban, beázik a mennyezet a windsori kastélyban, panaszkodnak a gárdisták, hogy nem lehet kapni kisméretű medvebőrkucsmát és így tovább, és így tovább.

Megpályázzam? Ne pályázzam meg?

Azt is olvastam Bud Clanaganról — aki éveken át mulattatta az angol királyi családot és az udvart —, hogy versenyistállója volt, tehát jól ment neki, volt mit a tejbe aprítani. No, persze, én se panaszkodom, tisztességesen megélek a jövedelmemből, de azért . . .

Udvari bolond!

Hosszas tépelődés után úgy döntöttem, hogy nem pályázom meg ezt az állást, mert mégiscsak más, ha az ember humorista, aki a szatíra fegyverével áll őrségen a közéletben. Hát nincs igazam?

Miért van mégis az, hogy sokszor csörgést hallok, miközben írok, mintha csörgősipka lenne a fejemen?

Ha valamit szóvá teszek cikkeimben, akkor tiszteletre méltó hivatalok felelős vezetői válaszolnak nekem és részletesen megmagyarázzák, hogy miért nincs igazam. Válaszolnának egy udvari bolondnak? Nem.

Miért van mégis sokszor olyan érzésem, hogy bolondnak néznek?

Nem pályázom meg az udvari bolond állást, mert nekem könyveim jelentek meg és az mégiscsak előkelőbb dolog. Sokkal előkelőbb, mint bakugrásokat csinálni és bukfencet hányni. S amikor megjelentek a könyveim, tudós kritikusok elemző kritikákat írtak rólam, és azt mondták, hogy én sasszemmel észreveszem életünk fonák helyzeteit, visszás jelenségeit. Persze, a fonák helyzetek maradtak és a visszás jelenségek is, de azért mégiscsak más, tekintélyesebb, méltóságteljesebb humoros írónak lenni, mint . . .

Miért van mégis olyan érzésem, hogy én is . . .

Biztos, hogy Bud Clanagan volt az utolsó udvari bolond?

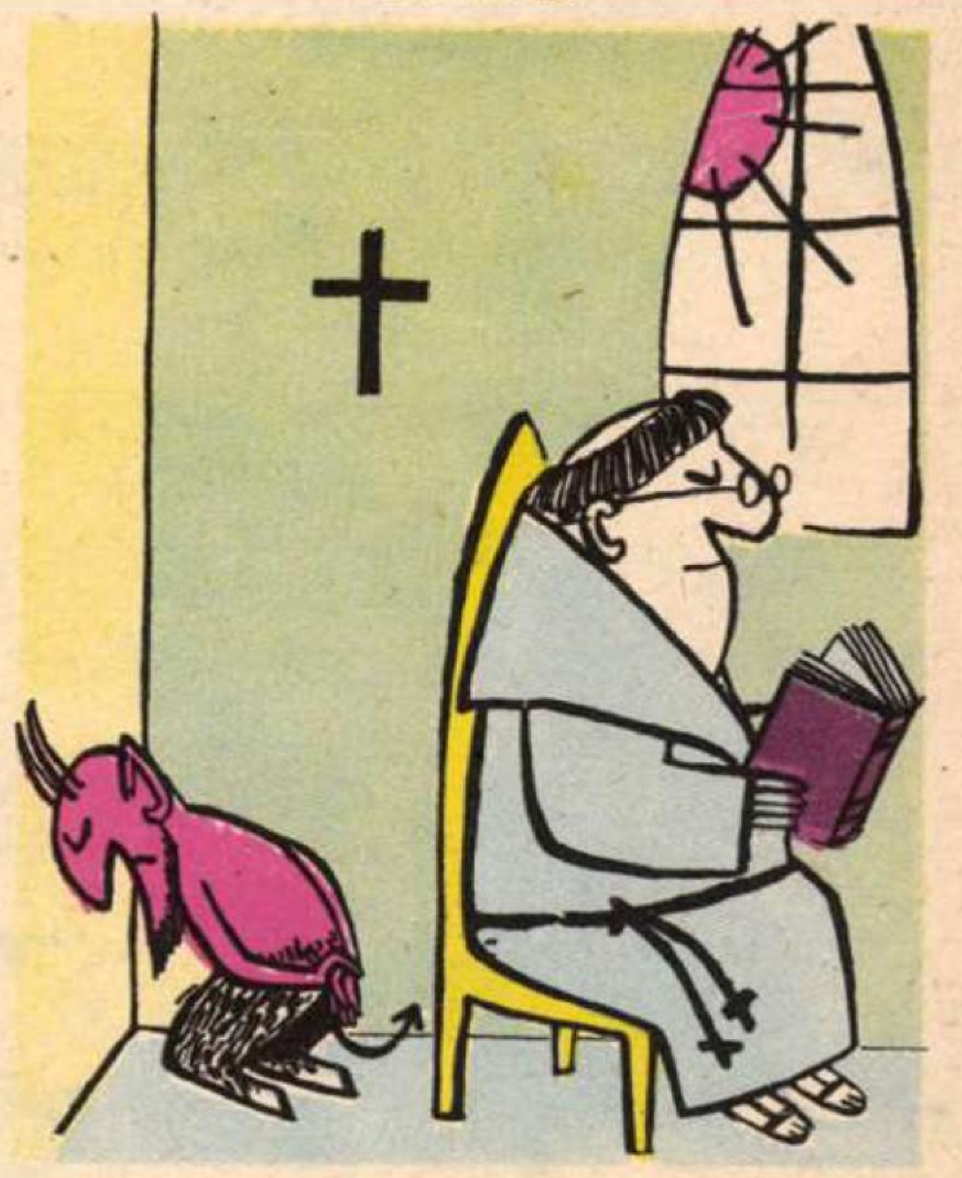
***

Holnap feladok egy táviratot Angliába:

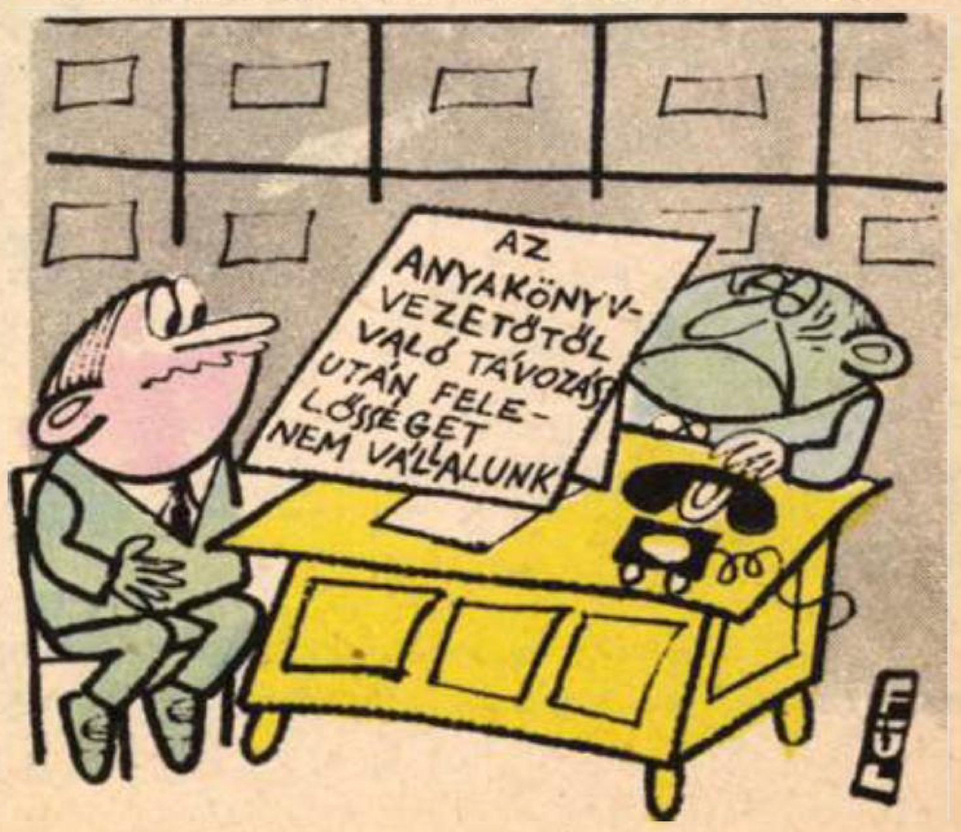
„Tisztelt Királyi Udvarmesteri Hivatal, London, Buckingham palota! Rám ne számítsanak."

Mikes György

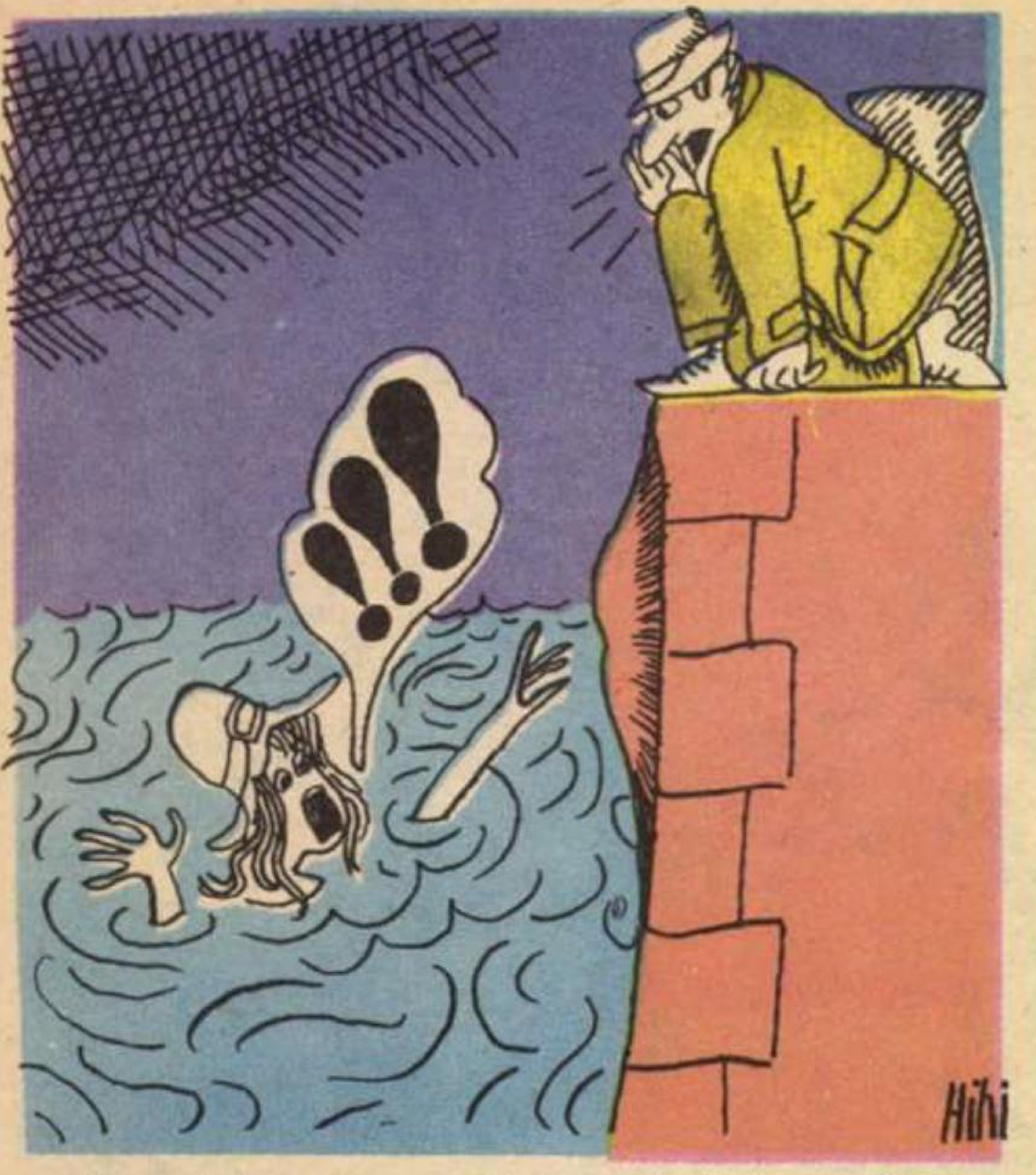
BÜNTETÉS

HÁZASSÁGKÖZVETÍTŐ IRODA NYILIK

BEAT-KORSZAK

– Remek hangja van. Sztárt csinálok magából.

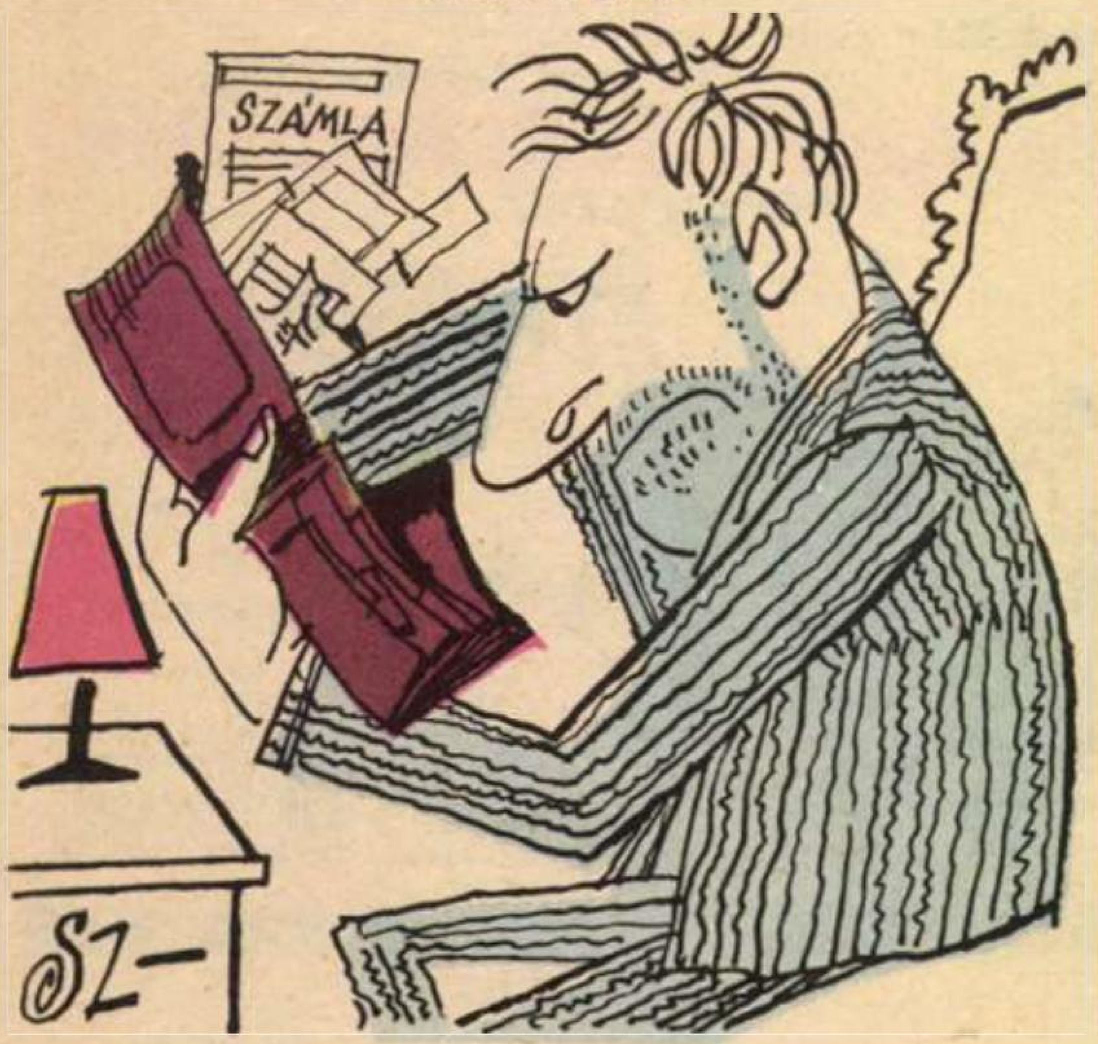
NŐI DOLGOK

Vasvári Anna rajza

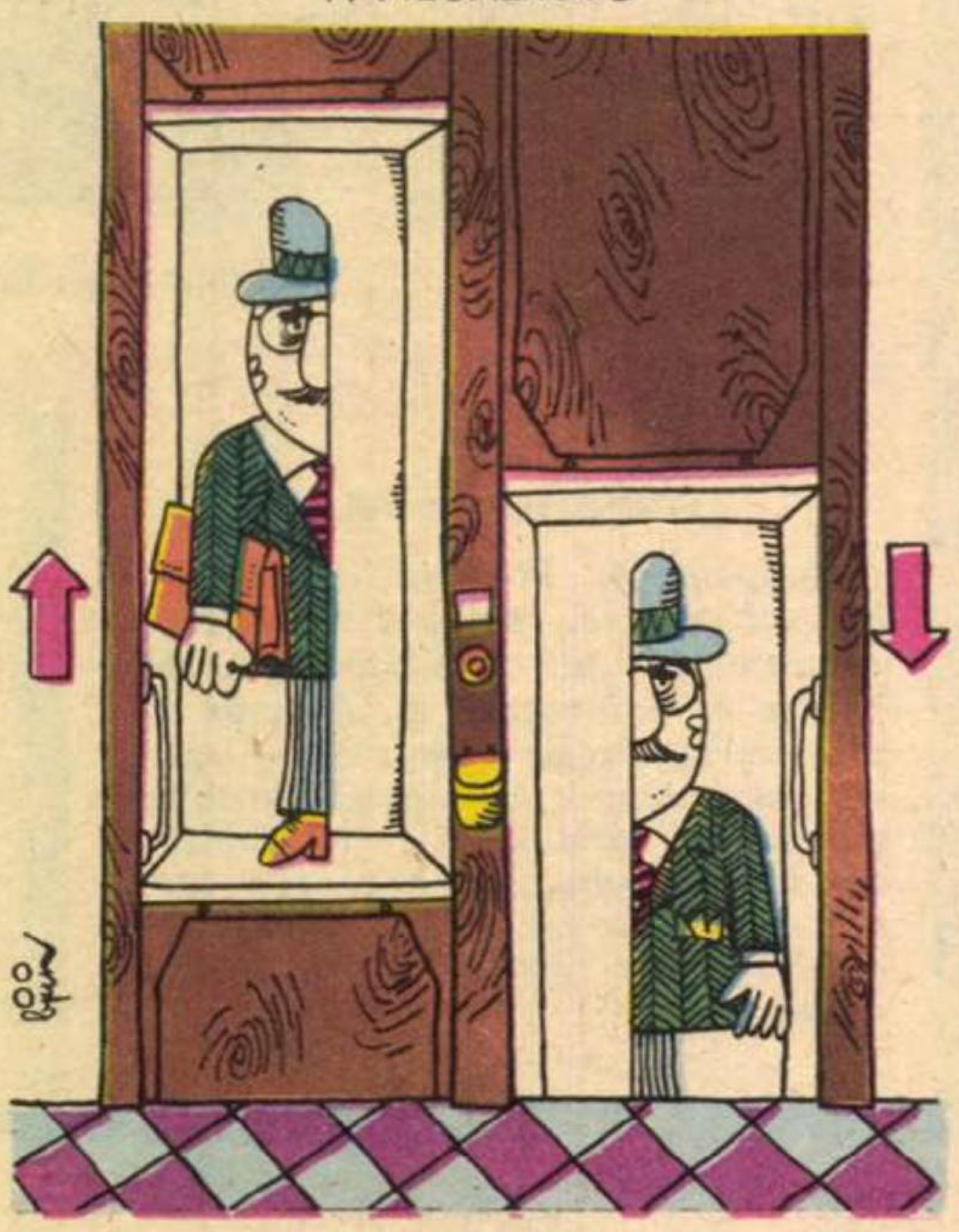

– Ha jómódú, akkor nagyon meg tudnám szeretni . . .

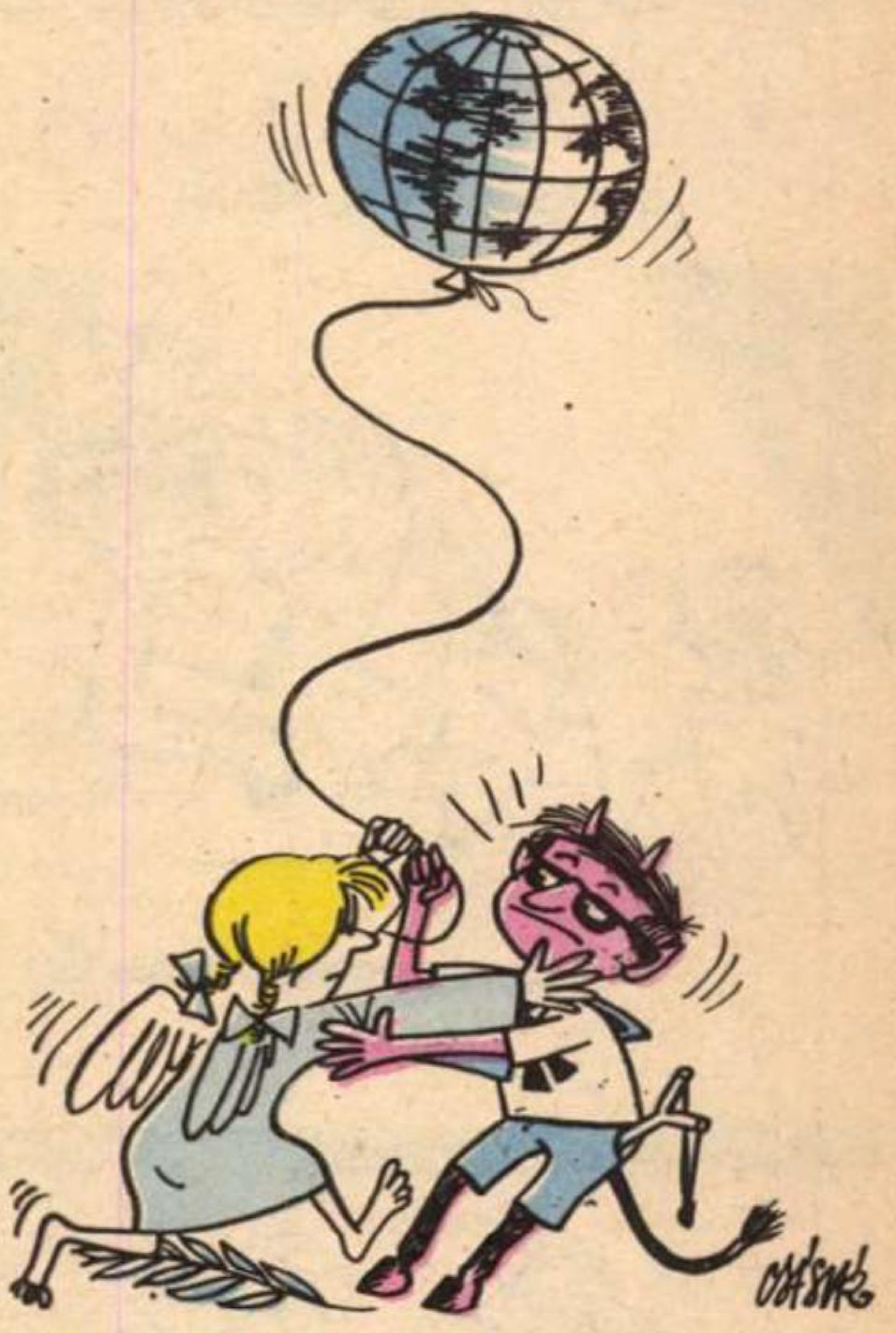
ŰRKUTATÁS

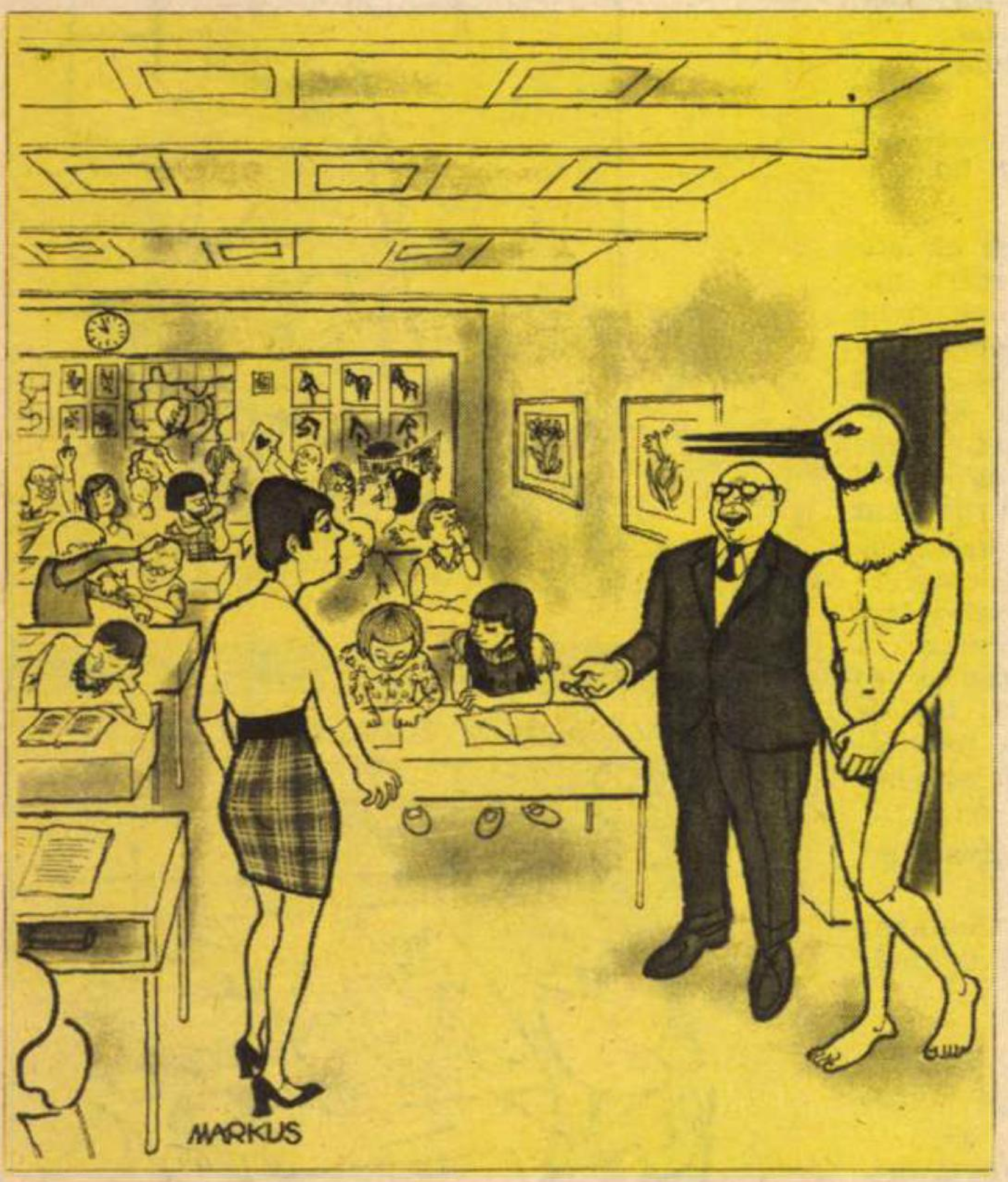
A MEGALKUVÓ

NÉZETELTÉRÉS

SZEXUÁLIS NEVELÉS AZ NSZK-BAN

– Kartársnő! Iskolánk felügyeleti hatóságának döntése alapján, fokozatosan végezzük a szexuális felvilágosítást . . .

(A hamburgi Stern-ből)

Pletykás nép vagyunk...

Kétségbeejtő, hogy milyen pletykás nép vagyunk! Az emberek összevissza beszélnek mindenféléket, holott egyszerűen csak ki kell nyitni az újságot, amiből pontos és megbízható tájékoztatást kaphat mindenki, aki olvasni tud — különösen a sorok között.

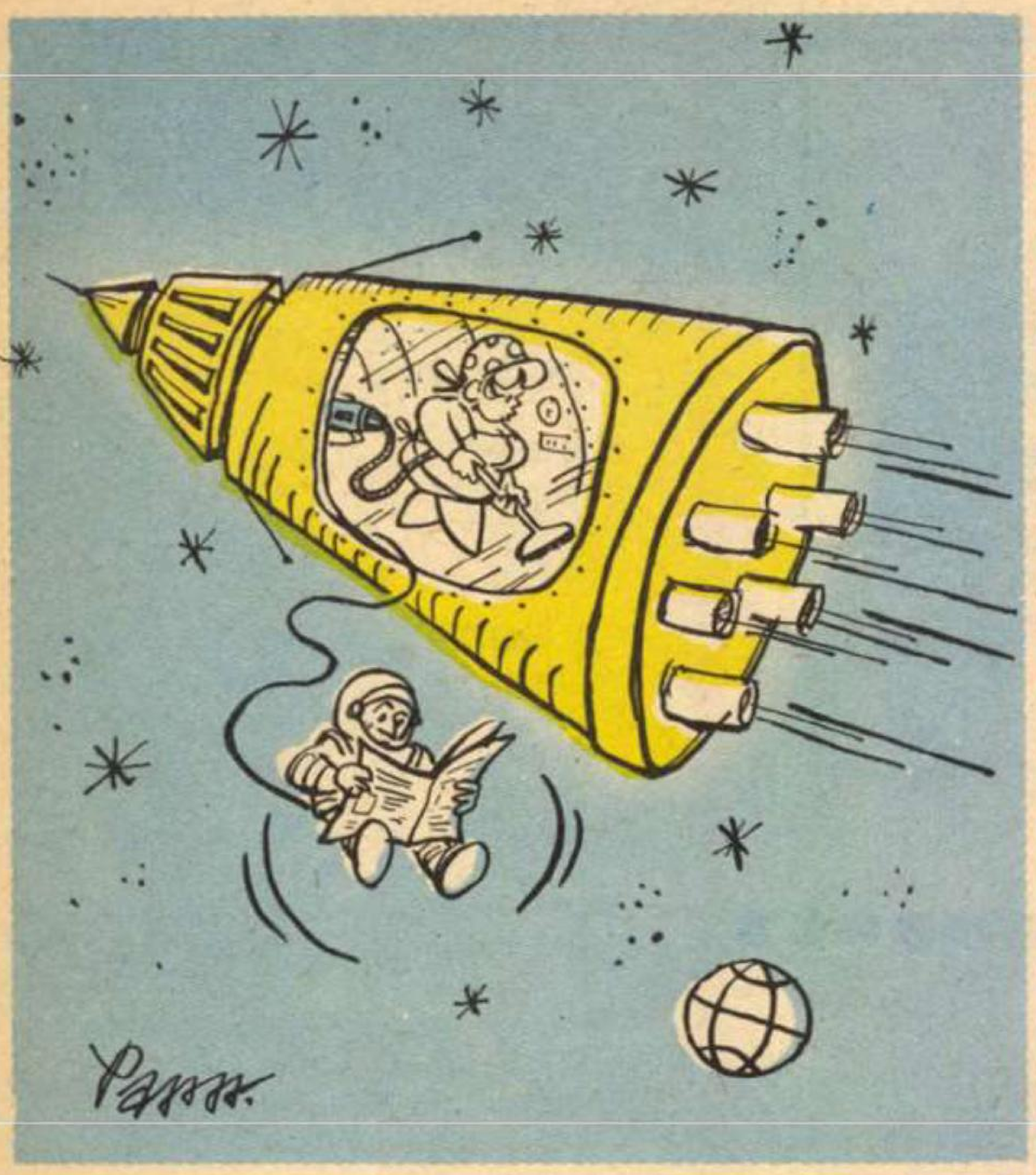
Itt van ugyebár a Mexikóban járt ökölvívóink esete. Az emberek a gyerekmesétől (csen-csen-gyűrű) a felnőtteknek való mondákig (Dárius kincse) mindenféléket mesélnek. Holott az újságokból pontosan megtudható, hogy csupán arról van szó . . . Szóval, az illetők, pontosabban a magyar ökölvívók egy kis csoportja Mexikóban sportszerűtlen magatartást tanúsított. Aki érti a szó értelmét, nyilván tudja, hogy e fogalomkörbe az tartozik, hogy valaki a verseny előtti este nem fekszik le hajcsikázni, vagy netán iszik, iszogat, vagy a kelleténél mélyebben néz egy pohár, vagy egy szenyorita mélyére. Sportszerűtlen magatartás az is, hogy az ember visszafelesel az edzőjének, telehassal versenyzik, vagy egyéb, a sportembert károsan befolyásoló dolgokat művel.

De az, amit itten összevissza hadrikálnak, hogy állítólag, ugyebár, bementek volna egy üzletbe és izé, szóval, hogy úgy mondjam, meg ilyesmi, arról szó sem lehet. Tessék csak logikusan gondolkozni: Ha Kovács János könyvelő egy önkiszolgáló boltban ellop egy üveg ecetet, akkor nem azt írja az újság, hogy a nevezett könyvelőtlenül viselkedett, így szégyent hozott a könyvelői karra, hanem azt, hogy Kovács János könyvelő lopott. Ecetet lopott, rumot lopott vagy ha történetesen az az önkiszolgáló bolt ékszert árul, akkor gyűrűt lopott. Ez alól kivétel csak abban az esetben van, ha az illető kiskorú, mert ekkor csak azt írják, hogy Z. Béla, de akkor is szerepel, hogy csokit, befűtött mozdonyt vagy fülbevalót lopott. Nem pedig az, hogy kiskorútlanul viselkedett. Azt is tudjuk, hogy a lapok pontosan megírják, ha valaki a saját ékszerét akarja behozni, mint ahogy azt egyik népizenekarunk tette és arról is tudósítanak, hogy elhúzták a nótájukat. Hát még ha valaki nem a saját ékszerét hozná be . . .

Remélem, mindenkit meggyőztem, hogy alaptalanok a pletykák. Az illetékes szervek meg is torolták a sportszerűtlen magatartást: az érintett sportszerűtlen sportolókat hosszabb-rövidebb időre eltiltották a sporttól. Na lám: erről van csak szó. Mert ha az lenne igaz, amit beszélnek, akkor arról olvashattunk volna a lapokban is . . .

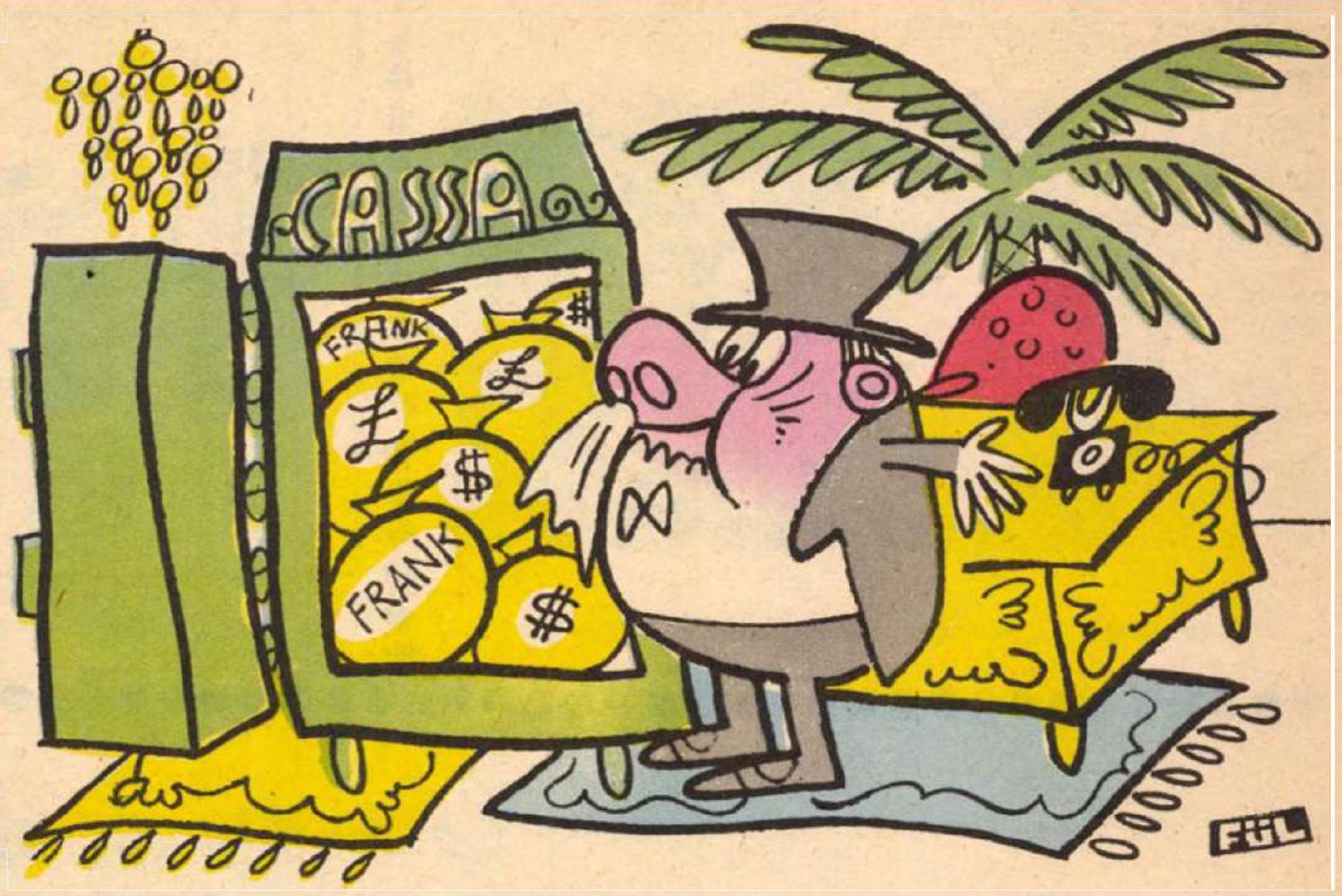
Ö. F.

NAGYTAKARÍTÁS AZ ŰRBEN

FRANKVÁLSÁG

Fülöp György rajza

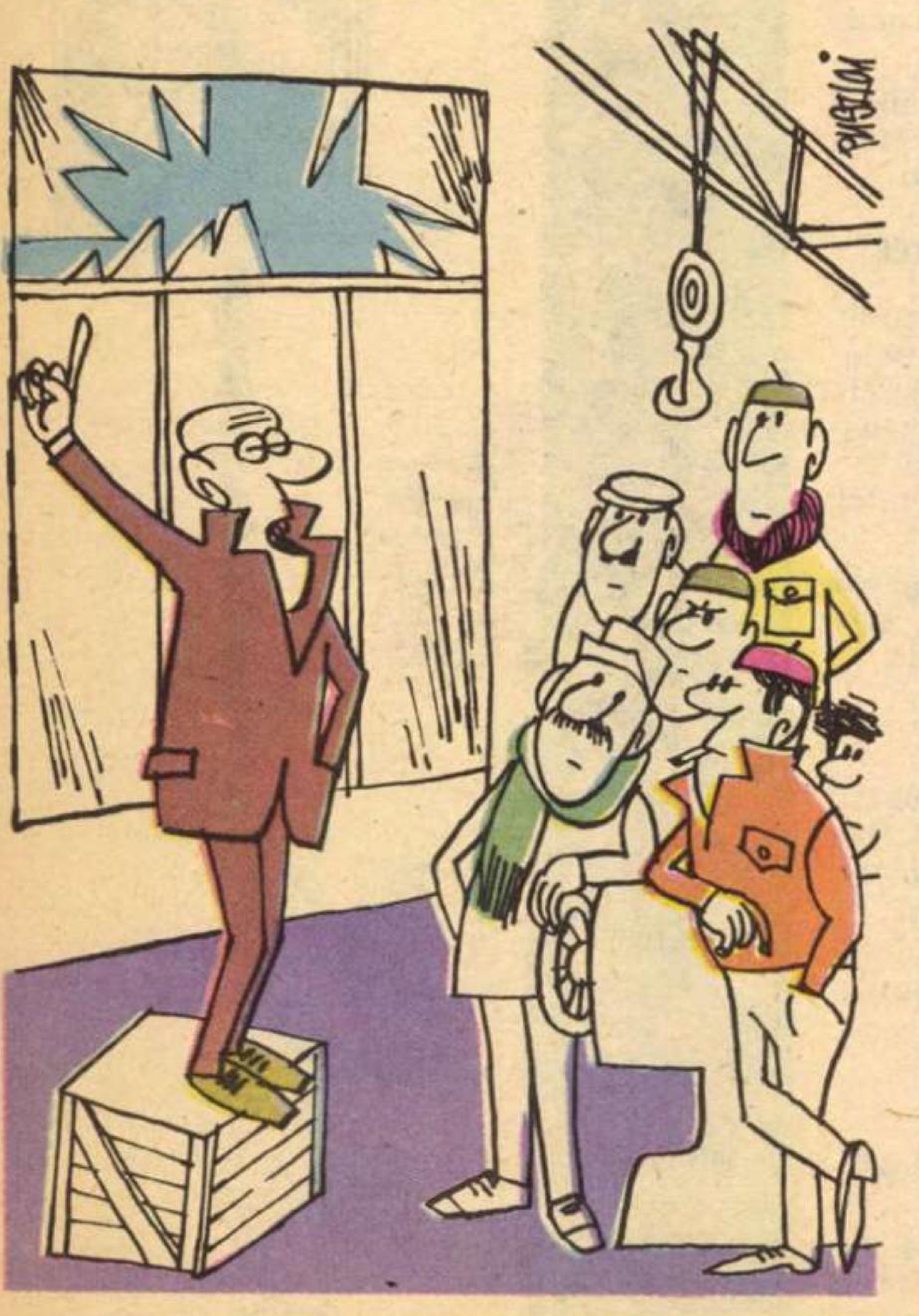
– A fene egye meg! Valamelyiknek mindig szaga van.

VALAMIT HALLOTT A GYEREK

– Reggel óta csak ennyit építettél?!
– Ne felejtsd el, anyu, ez társasház építkezés!

MAGYARÁZAT

– Elmulasztottam beüvegeztetni, de mivel azóta többször is betört volna, megtakarításnak is nevezhetjük.

ASZLÁNYI KÁROLY:

NEVESSÜNK!

December nyolcadikán volt harminc esztendeje, hogy Aszlányi Károly, a tehetséges regény-, színdarab- és filmíró tragikus körülmények között elhunyt. Az alábbiakban közölt néhány ceruzajegyzete is bizonyítéka fanyar humorának, bölcs emberismeretének.

SORSOK

Zeno, a görög bölcs megverte szolgáját, mert lopott.

— Hohó — mondta a szolga —, te azt tanítod, hogy mindenkinek előre meg van írva a sorsa! Az én sorsom, hogy lopjak; miért ütsz hát?

— Mert az én sorsom az, hogy üsselek.

HÁROM ABSZOLÚT MŰVELT EMBER

Az elsőhöz feketére voltam hivatalos. Szobájának a falát teljesen elborították a könyvek.

— Ezeket mind elolvasod? — kérdeztem.

— Ördögöt — mondotta —, azért raktam ide, mert ki nem állhatom ezeket a modern tapétákat.

A második Napóleon életét forgatta a könyvkereskedésben.

— Jól végződik? — kérdezte habozva.

A harmadiknak a kisujjában volt a világirodalom. Sajnos, a fejében nem volt. Elolvasta Swift Gulliverjét és ezt mondta nekem:

— Szép, szép, csak egy kissé valószínűtlen.

HÍR

Londonban megnyílt a világ első bacillus múzeuma. Nem biztosították be lopás ellen.

RÁDIÓHALLGATÓ

A minap felolvastam a rádióban. Ha nem volnék olyan vészesen szerény, mint amilyen vagyok, azt mondanám, hogy sikerem volt. Ellenben másnap kaptam egy levelet, amely így szólt:

„Uram, az ön szombati előadásánál unalmasabb sületlenséget még életemben nem hallottam. N. N."

Talán igaza van. A baj csak az, hogy az említett előadás délután hatkor hangzott el a stúdióban, a levelet pedig a postabélyegző árulkodása szerint délben adták fel.

PÁRBESZÉD

— Egy belső hang azt mondja nekem, hogy énekesnő legyek.

— De sajnos, a külső hang...

TAPINTATLANSÁG

— Szép lakásod van. Gyönyörű ez a modern váza a kandalló bal sarkán. De miért nem veszed meg a párját?

— Mert az első feleségem hamvai nyugszanak benne. A második még él.

GONDOLAT-FORGÁCSOK

Amerikának két nagy nevet köszönhet az emberiség: Lincolnt és Lindberghet. Kolumbusznak sokkal kevesebbet köszönhetünk: Amerikát.

*

Egy megrögzött gyilkos a hatóságokat éppúgy meg tudja téveszteni, mint a saját lelkiismeretét. Csak egyet nem téveszthet már meg: az áldozatát.

*

Ki korán kel, aranyat lel. Ez nem az aranyásók jelmondata, hanem a strébereké.

*

Az egyetlen dolog, amiért egy férfinak érdemes élni: a nő. A nőnek azt hiszem, azért érdemes élnie, hogy ő legyen az egyetlen dolog, amiért egy férfinak élni érdemes.

*

Soha nem biztam az olyan emberben, aki a szemembe mert nézni és állta a tekintetemet, mert ez demonstráció, amire tisztességes embernek nincsen szüksége.

(Papp Rezső gyűjtése)

PANASZ

– Úgy szaggat a reumám ebben a nyirkos időben...

IDEGENFORGALOM

– Mister Alkohol...

KLÍMA-KÉSZÜLÉKEK GYÁRTÁSÁT KEZDTÉK EL

Vasvári Anna rajza

MEGY-NEM MEGY?

Van egy műszó a műre, mely
Pálmát sajna nem visz el,
Azt mondja rá a gyártás, hogy
„Elmegy" ez a többivel!

Használja e szót ktsz,
Nagyvállalat, kicsi tröszt.
Vendéglőben égett snicli
„Elmegy" a sült krumpli közt.

Pékségből a nyomott cipó
„Elmegy" a szép veknivel.
S ha egy kosztüm nem sikerül?
Annak is csak „menni" kell!

„Elmegy" a görcs káposztafej,
S az almában az elegy.
Otthon vesszük észre, hogy a
Hüvelykujjunk belemegy...

„Elmegy" egy-egy gyenge darab
A színházi műsorban.
Rádióban, tévében is
Olykor „elmegy"-műsor van.

„Elmegy" színhús közt a mócsing,
Cigiben a fináncláb,
Duplában a zacc... A vevő
Mit tegyen, ha hibát lát?

Ne nyugodjon bele csendben,
Jó vásárhoz nem kell kegy,
Majd felébred az eladó,
Ha a vevő is – elmegy!

K. Tóth Lenke

EZT OLVASTAM

SZAKÁCS-ALKIMIA

Az újonnan megnyílt Halbüfé hirdetéséből: „Hideg halkészítmények: angolna, fogas, lazac, *rák.*"

Ide egyszer elmegyek. Már csak azért is, hogy megtudjam, rákból miféle halkészítmény állítható elő.

SOSE HALUNK MEG!

Forradalminak mondható statisztikai adatot közöl egyik reggeli lapunk: *„a saját hivatásában országos hírre szert tett, a 45. évet meghaladt 6329 személy között a halálozási arány 30 százalékkal kisebb volt, mint a lakosság egészében."*

Ezzel az emberiség egyik legrégebbi tévhite dőlt meg; az ugyanis, hogy egyszer valamennyien meghalunk. A fenti statisztika napnál fényesebben mutatja, hogy a saját hivatásukban hírnevessé vált, 45 esztendős koron túli 6329 személy közül csupán száz, mínusz harminc, azaz 70 százalék a halandó.

KI JÁTSSZA ANGÉLÁT?

Olvasom, hogy 1969 tavaszán Cannes-ban bemutatják a „mexikói olimpiáról készített nagy *játékfilmet*".

Kíváncsian várom, ki alakítja majd Hynest, Beamont, Hesz Mihályt és Németh Angélát.

NARANCSSZÍNŰ MINISZTER

Malraux-ról, a neves íróról, De Gaulle kulturális miniszteréről olvasom a meghökkentő hírt: „megtisztíttatta Párizs patinás épületeit a rárakodó évszázados piszoktól és koromtól, *ma narancsszínben ragyog*".

Ha a narancsszínben ragyogó Malraux értene magyarul, erre a hírre bizonyára elkékülne.

BETEG DOLOG

Újságcikk-mondat: „Valaki a falatnyi Kölcsey utca méltatlan voltáról és *orvoslása szükségességéről* szólott — *helyesen.*"

Helyesen? Én egy utcát még akkor sem tekintenék betegségnek, ha falatnyi.

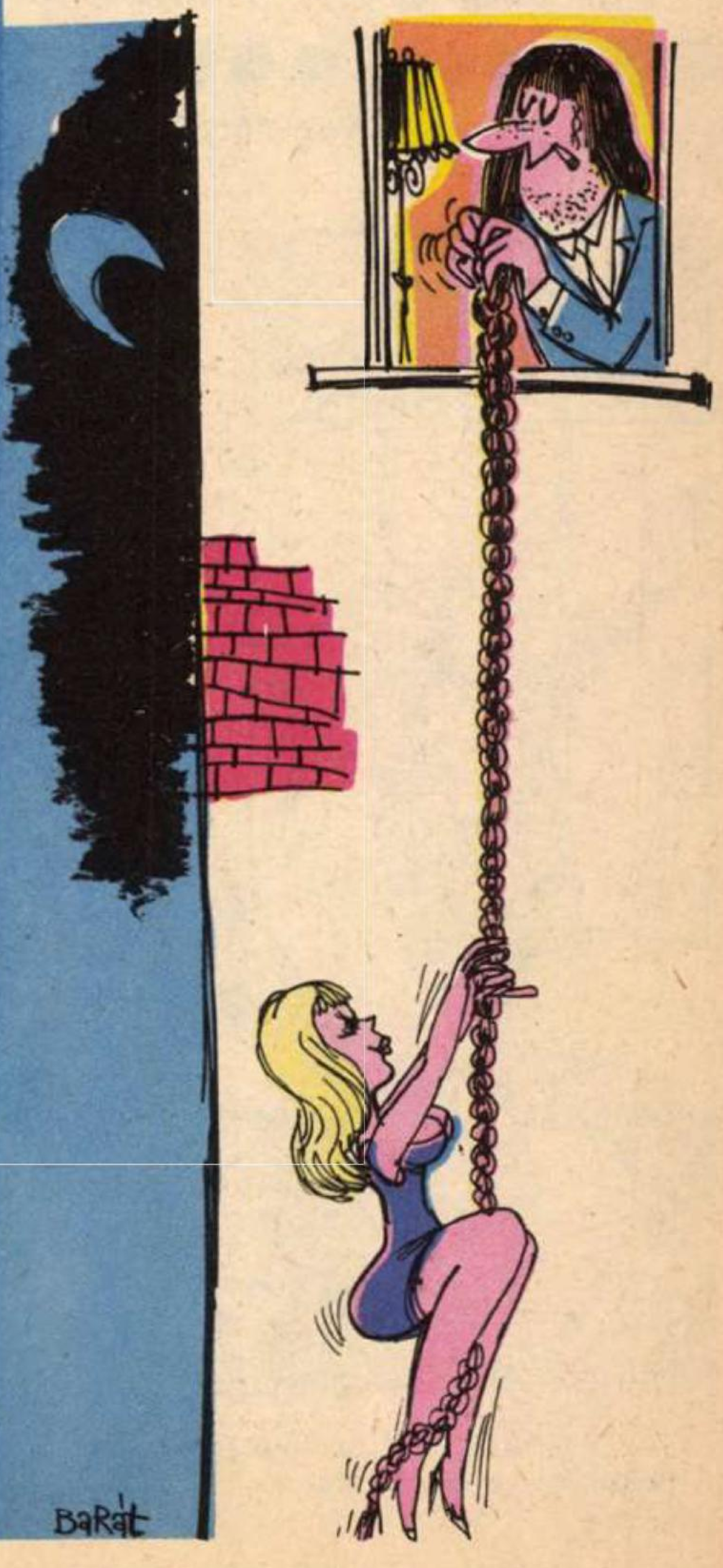
JÓGÁZÓ EMBERISÉG

Egyik reggeli lapunk vezércikkéből: „Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy az egész világ *napokon át lélegzet-visszafojtva* figyelt."

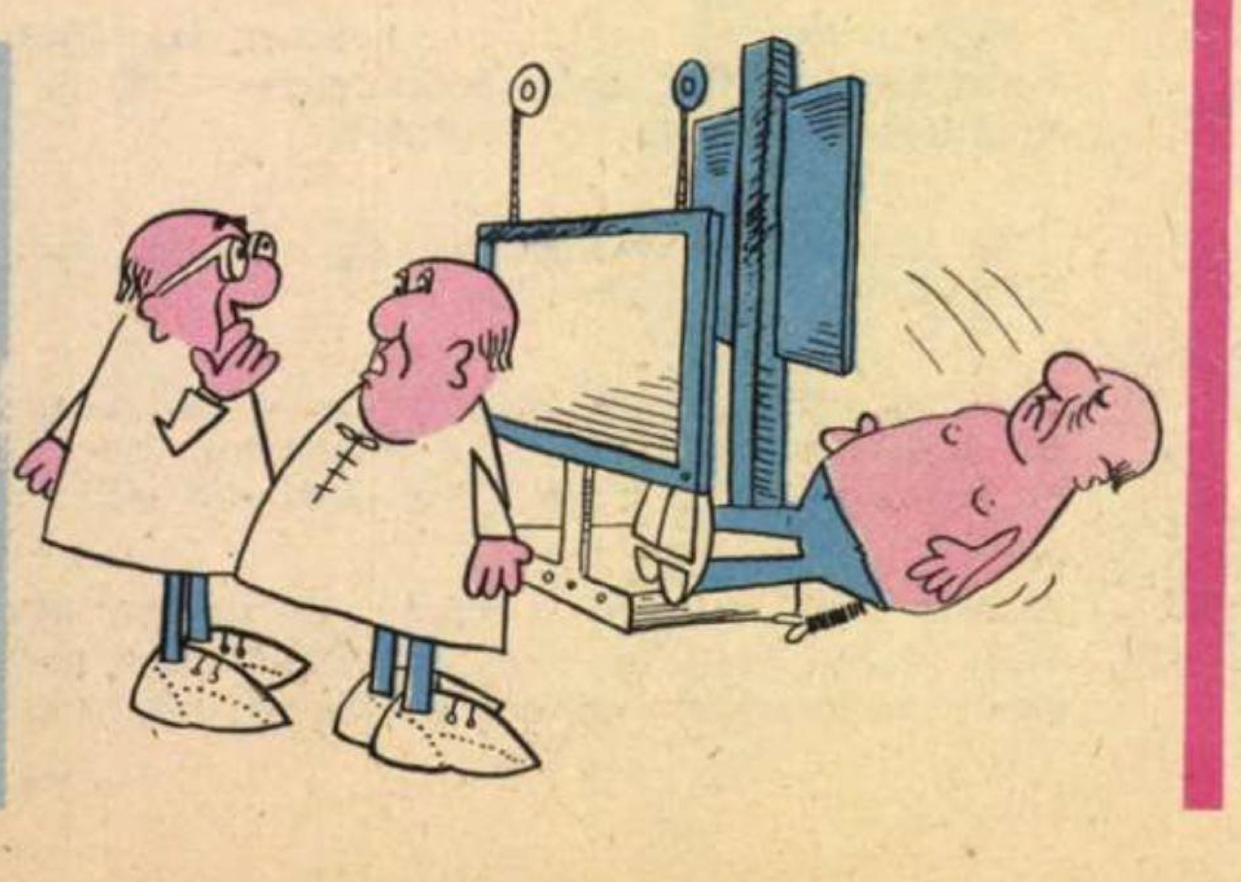
Tüdő kérdése az egész.

Timár György

FORDITOTT VILAG

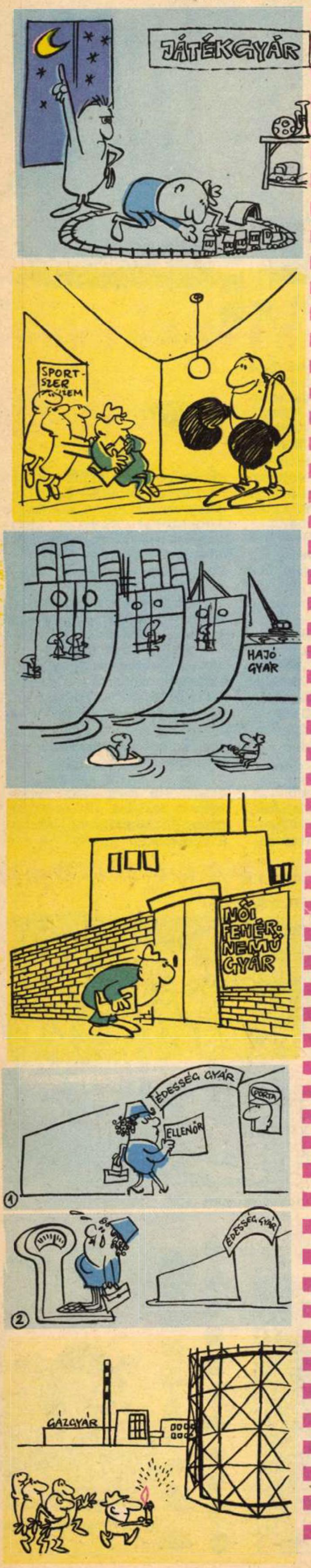
FELEDÉKENYSÉG

– Hű, elfelejtettem szólni, hogy már lélegzetet vehet!

ELLENŐRÖK

Sajdik Ferenc rajzai

HAJ, HAJ...

A Saar-vidék egy kis falujában, Quirschiedben a helyi fogadós 21 esztendős lánya, Marliese Klein — kopaszra borotváltatta a fejét. A tiltakozás jeléül... Marliese Klein kiábrándult példaképéből, aki nem volt más, mint Jacqueline Kennedy. A lány kijelentette, addig kopasz marad, míg a néhai amerikai elnök özvegye el nem válik Onassistól, a görög milliomostól.

NYÍLT TITOK

STÍLUSOK

Egészen felajzott egy ma reggeli újságcikk. Arról szólt, hogy hogyan versengenek nálunk a kiskereskedelmi vállalatok és boltok a vevőkért.

A tudósításból kiderült, hogy nagyon versengenek. Minden egyes vevőért. Következésképpen értem is, hiszen naponta négy-öt alkalommal én is vevőként fordulok elő különböző üzletekben.

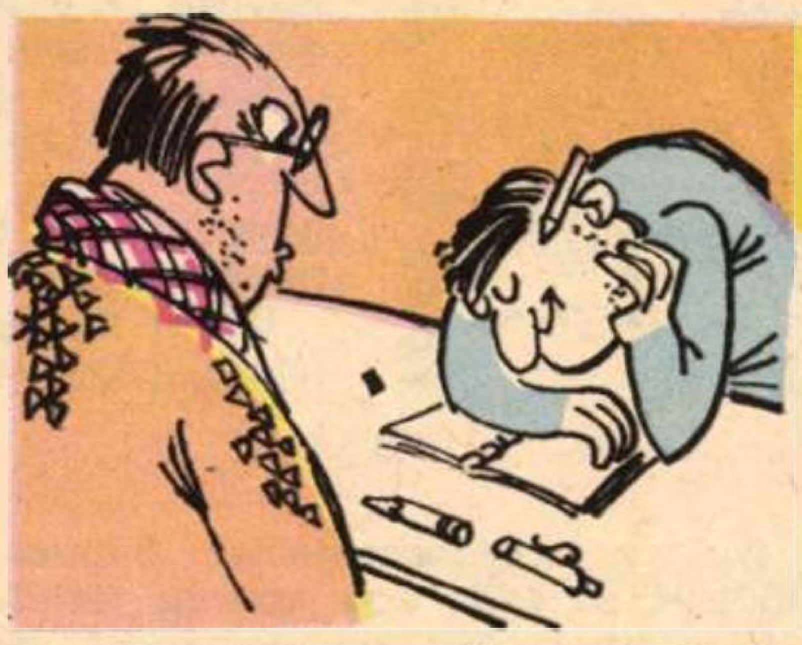
Jellemző a szórakozottságomra, hogy eddig egyszerűen észre sem vettem ezt a körülöttem tomboló versengést. Elhatároztam hát, hogy ezentúl nyitva tartom a szememet, figyelemmel kísérem a versengés alakulását és tőlem telhetően a versenyzők stílusát is tanulmányozom majd.

Körúti Papir és Írószer Bolt. Rajtam kívül még két-három vevőjelölt csellen az üzletben, az eladók egyelőre még nem foglalkoznak velünk, lazítanak, bemelegítenek. Egy fiatal, de már kopaszodó kereskedősegéd a pultra könyökölve valami kimutatást olvasgat, nyilván az edzés-naplót. Megállok előtte, köhintek. Semmi hatás, meg sem rezzen. Az idegi kondíciójával nincs semmi baj, hál' istennek. Még egyet köhintek, előveszem a négyszínű golyóstollamat, kettécsavarom, leteszem elébe, a pultra.

— Ilyen betét van?

— Sajnos, nincs.

Esküszöm, nem nézett fel! Rá sem pillantott a golyóstollamra, mégis nyugodtan, határozottan válaszolt. Kire is emlékeztet ez a stílus?... Megvan! Arra az amerikai atlétára, aki Mexikóban háttal ugrotta át a lécet. Úgy, hogy közben rá sem nézett. Igaz, az a másik atléta ugrás előtt nagyon izgult, ugrás után pedig nagyon boldog volt, de hát ez már nem tartozik a stílushoz, csupán vérmérséklet kérdése. A lényeg:

rá sem nézni a vevőre, a tollra, illetve a lécre.

Rákóczi úti talponálló. A hűtőpult előtt várakozom türelmesen, végre rám kerül a sor, nyújtom a blokkot a szőke fruskának.

— Egy kaszinótojást legyen szíves és egy zsemlét.

— Cica! — szólal meg ekkor egy magas, bőrkabátos ifjú a pult másik végén, és mosolyogva meglengeti a blokkját.

A fruska otthagy, állok kinyújtott karral, mint egy rosszul sikerült hősi emlékmű. Ő pedig átlibeg a bőrkabátos ifjúhoz, már szedi is ki neki a legszebb kocsonyát. Bukó-fordulás! Ezt így csinálta, épp ily kecsesen az az ausztrál kislány is a százméteres gyorsúszás döntőjében. Meg is nyerte a versenyt.

Cipőbolt. Udvarias fogadtatás, készséges invitálás, válogassak csak nyugodtan a rekeszekbe kirakott fél pár cipők közül, szóljak, ha kedvemre valót találtam, minden nagyságban van belőle. És a kék köpenyes hölgy már egy másik vásárlóval foglalkozik kedvesen. Én megállapodom egy lapos orrú barnánál. Viszem hozzá.

— Ez kellene. Negyvenkettesben.

A kék köpenyes hölgy biccent, egy pillanat múlva már jön is egy dobozzal, kiveszi belőle a bal lábra valót, átnyújtja.

— Tessék felpróbálni.

És a dobozt visszaviszi a raktárba.

Felpróbálom. Príma.

— Ha lehetne, felpróbálnám a jobblábast is...

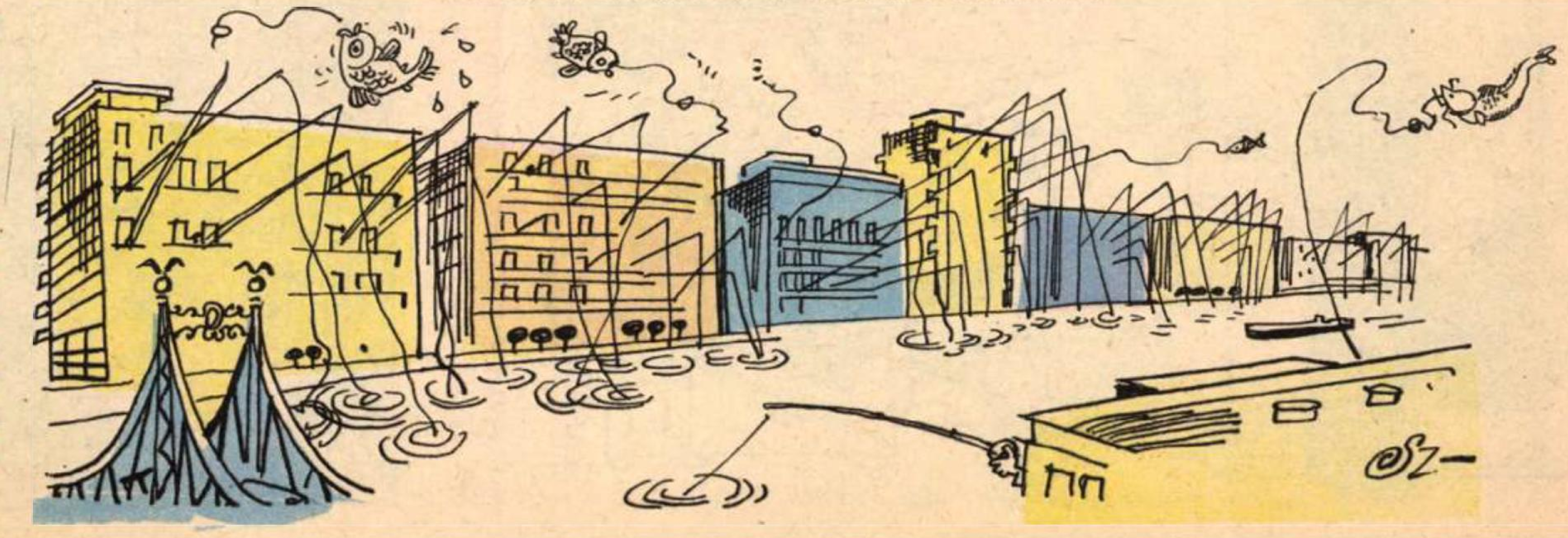
— Kérem.

Visszamegy a raktárba, visszahozza a dobozt, ideadja a másik cipőt is. De most már nem hagy magamra, nem foglalkozik mással, le sem veszi rólam a szemét... Ez a hölgy nem versenyző, ez versenybíró. Vigyáz, hogy idő előtt ki ne ugorjak.

Mindent egybevetve: a szóban forgó újságcikk igazat mondott. Van versengés. Vannak versenyzők. Sőt még versenybírók is vannak. De a stílus itt-ott még csiszolásra vár.

Kürti András

A DUNA VONALÁBAN FEJLESZTIK BUDAPESTET

RENDSZERETET

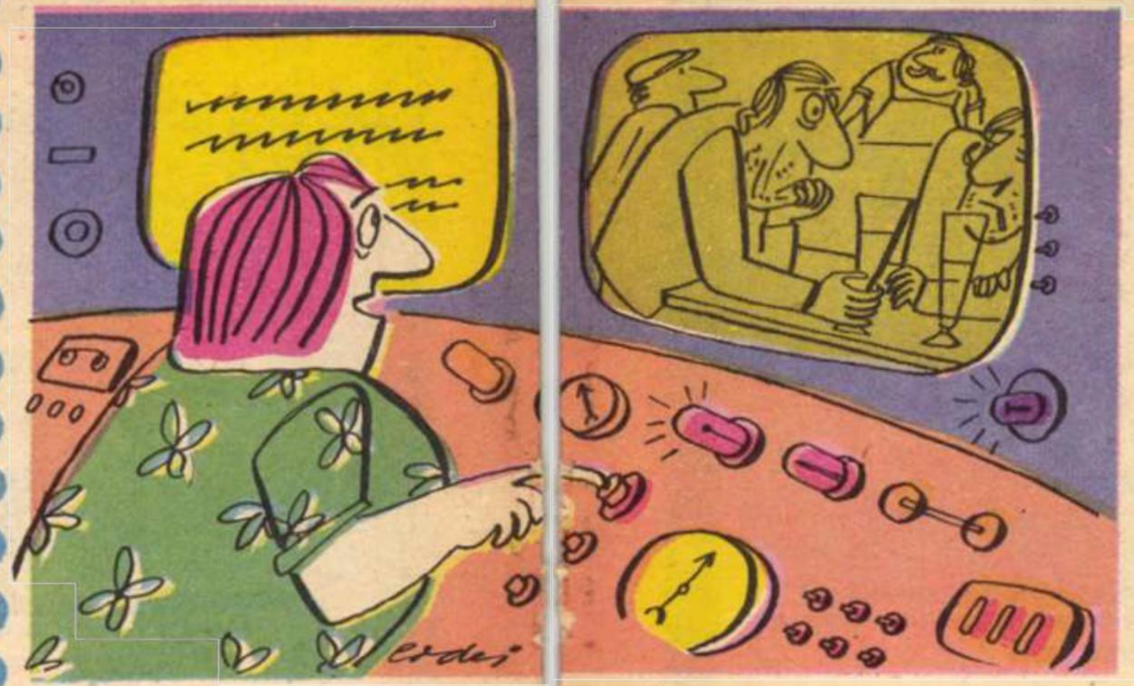
– Hányszor mondtam már, mielőtt bejössz, töröld le a lábad . . .

KARAKÁN FÉRJ

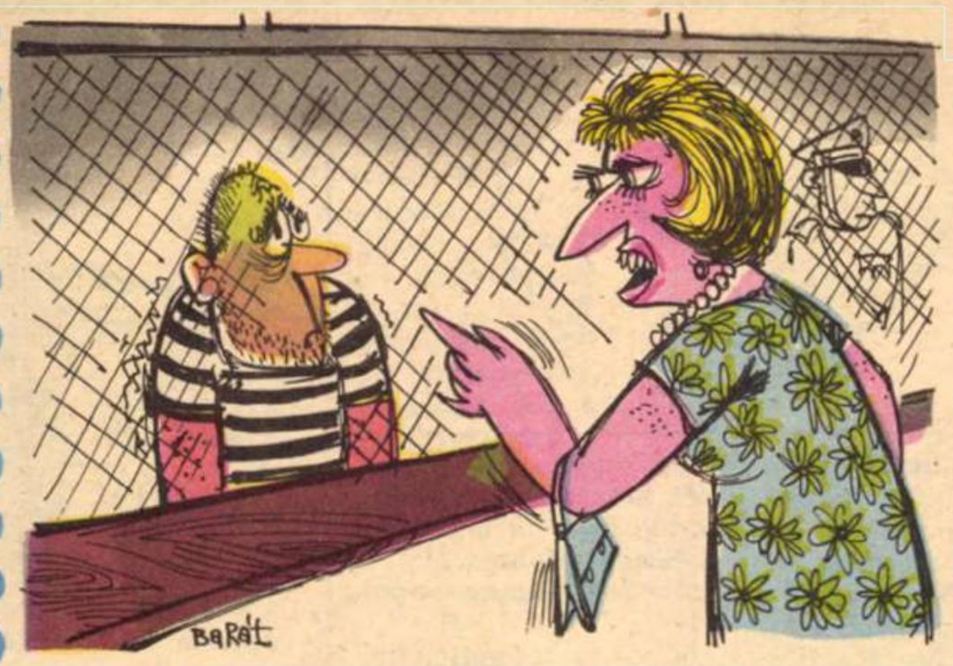
– Szóval, még most sem vagy hajlandó elmosogatni?

KÉP A JÖVŐBŐL

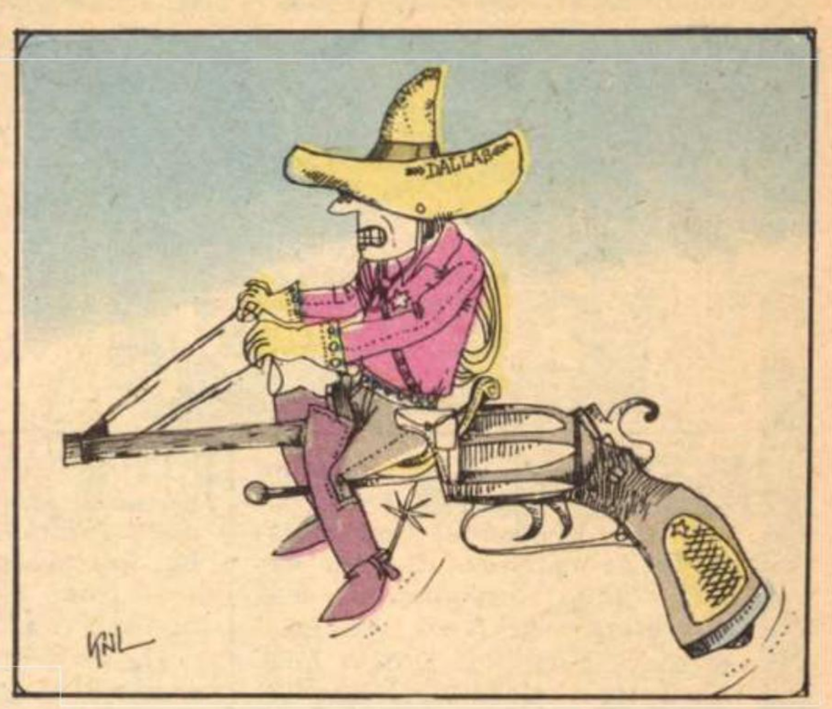
Visszavezénylés

BESZÉLŐN

– Ne vágj örökké a szavamba, Miklós . . .

VESZÉLYES PARIPA

ŐSKORI SLÁGER

„Almát eszem, ropog a fogam alatt . . ."

a bűnbak

Nem akarok kérkedni, de az utóbbi időben kitűnően látom el feladatomat a vállalatnál. Beosztottaim tisztelnek, kollégáim szeretnek, a vezetőség pedig nagyra becsül. Eredményes munkám ékes bizonysága, hogy ebben az évben volt már húsz szóbeli feddésem, tizenhét írásbeli megrovásom, harminc fegyelmim és tizennégy utolsó figyelmeztetésem, hogy a nyilvánosan elhangzott kemény bírálatokról ne is beszéljek, mert azok számolását hétszáznál abbahagytam. Eredményeim felsorolásánál nem mellőzhetem, hogy hetvenhat évre kizártak a nyereségrészesedésből és 2347-ig nem kaphatok szakszervezeti beutalót.

Mondta is az igazgatóm:

— Kiváló bűnbak ez a Körösi . . . — ez ugyanis a nevem. — Jó ötlet volt, hogy rátaláltunk.

Régen könnyű volt bűnöst találni. Az ötvenes években az ellenség volt a bűnbak. Még az üzemi konyha ehetetlen húslevesében is megtalálták az ellenség kezét, pedig abban sosem volt se hús, se csont. Az ötvenes évek közepe táján minden hibáért a személyi kultuszt lehetett felelőssé tenni, majd később az ellenforradalom okozta zűrzavart. A bajok a hatvanas években kezdődtek. Egyre többet beszéltek arról, hogy nemcsak az eredményeket követjük el, de mi érjük el a hibákat is. De ki?

Egyszer meg is jelent a vállalatról egy cikk, mely azt állította, hogy nálunk teljesen kihalt a kritikai szellem. A vezetés liberális. a dolgozók nem bírálnak. a fegyelmi bizottság pedig öszszesen egyszer ült össze — amikor megalakult.

Ekkor ajánlottam én fel, hogy elvállalom a bűnbak szerepét. Az értekezleteken engem bírálhatnak a dolgozók és a vezetőség. A társadalmi szervek gyűlésein én leszek az állandó harmadik napirendi pont, amikoris a belpolitikai kérdések kitárgyalása és Johnson bírálata után, rajtam is elverhetik a port. Már az első alkalommal húszan szóltak hozzám. Parázs fegyelmi tárgyalásokat rendeztünk, példás büntetéseim elrettentő mementóként kerültek ki a faliújságra, melyen eddig a chilei világbajnokságról készült hírlapi fotók voltak csupán.

Felettes szerveink is megnyugodtak, mikor rendre megkapták a fegyelmi jegyzőkönyveim másolatát. Egy újságcikk pedig elégedetten állapította meg, hogy a vezetés a sarkára állt és szigorúan, de igazságosan bünteti a vétkeseket.

Egy hónappal ezelőtt behívatott az igazgatóm:

— Baj van, Körösi!

— Vállalom — mondtam — mert szeretem a munkám.

— Csakhogy itt nagy baj van!

— Szeretem a nagy feladatokat. Miről lenne szó?

— Kiderült, hogy a legyártott kabátjaink felében nem volt bélés . . .

— Cccc, volt már nagyobb difi is . . .

— A másik felen pedig csak bélés volt kabát nélkül. Így stimmelt csak a darabszám, mellyel elértük a száz százalékot.

— Összehívjam a fegyelmi bizottságot? — készségeskedtem.

— Már itt vannak a másik szobában.

— Akkor lássunk munkához —, mondtam, mert nem szeretem a dolgomat halogatni.

— Csakhogy Körösikém, magát el kell, hogy bocsássuk. A központ szigorú büntetést követel.

Láttam szegényen, hogy nagyon el van keseredve. Felmértem, hogy nélkülem nem boldogulnak. Megsajnáltam. Két gyereke van, már beleszokott a jómódba, ha én nem leszek, ki tudja, talál-e olyan kiváló munkaerőt mint én.

— Rá se rántson dirikém! Maga is javasolja az elbocsátásomat, hadd lássák, hogy kemény ember.

— De hát rám nem gondol? Mi lesz velem maga nélkül?

— Majd fellebezek az egyeztető bizottsághoz.

— Maga egy zseni! — mondta és homlokon csókolt.

Csodálatos fegyelmi ülést rendeztünk. A diri olyan volt mint egy görög isten. Szikrázott, mennydörgött, félelmetes volt. A központi kiküldött megbabonázottan nézte. A fegyelmi bizottság hosszasan tanácskozott, majd kimondták a verdiktet: azonnali hatállyal, fegyelmivel . . .

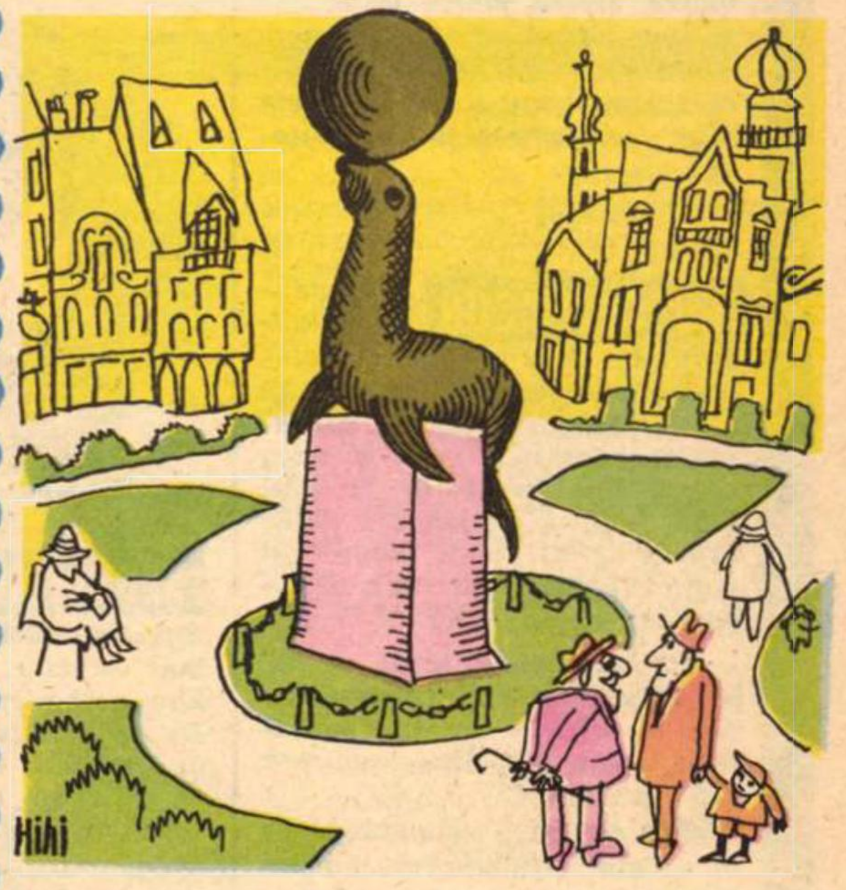
Két hét múlva ült össze az egyeztető. Természetesen visszavettek. Mindenki boldog volt. Az igazgató három konyakot töltött belém és közösen szövegeztük meg azt a beadványt, melyben panaszolja, hogy az egyeztető bizottság liberális magatartása meghiúsítja az ő igyekezetét, hogy határozott intézkedései nyomán megszüntesse a lazaságokat.

Az eset után hamarosan kapott egy dicsérő oklevelet, én pedig egy darabot legújabb kabát-modelljeinkből.

Igaz, hogy csak bélése volt, de hát érdemlek én többet?

Ősz Ferenc

EMLÉKMŰ

– Nagyon röstelljük, de a mi városunknak nem volt nagy szülöttje . . .

a Wiener Walzeren

A Wiener Walzer expresszvonaton, Hegyeshalom előtt történt az eset. Egy osztrák fiatalember, aki útitársainak tört magyarsággal, de lelkesen beszél budapesti emlékeiről, hirtelen ötlettel lelvélpapirt és tollat vesz elő. Gondolkozik, aztán odafordul magyar szomszédjához:

— Másik szó drága . . . Szinonima . . . Hogy mondják?

— Más szóval akarja kifejezni azt, hogy drága?

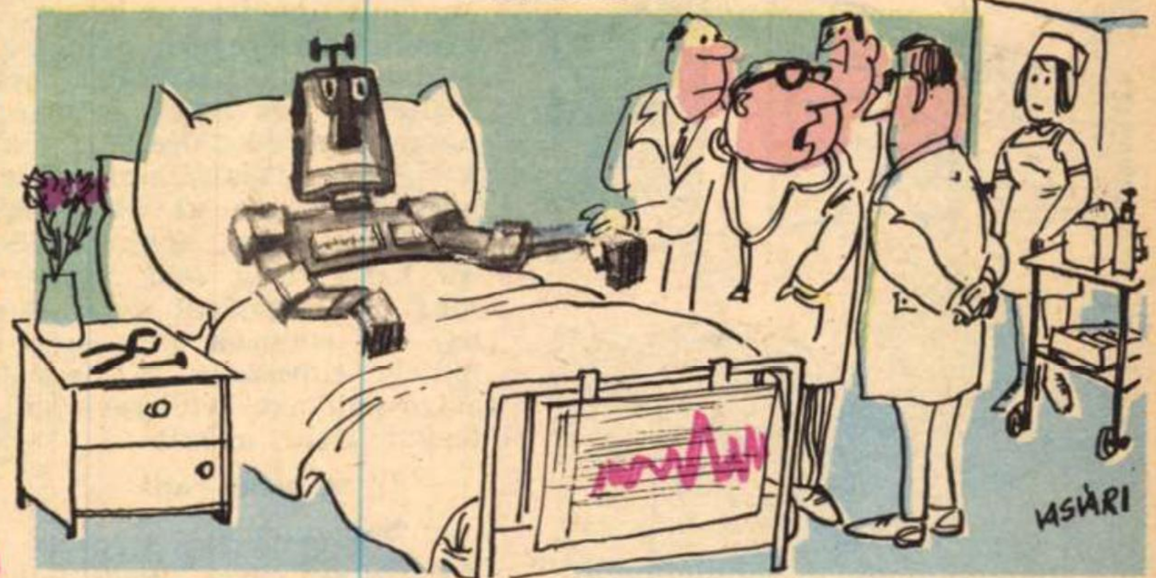
— Igen, igen.

— Például költséges.

— Köszönöm! — csillan fel a szeme a fiatalembernek és már papírra is veti a levele első mondatát. Így:

„Drága és költséges szerelmem!"

A FEJLŐDÉS ÚTJA

– Teljes idegösszeomlás . . .

UDVARIAS ÜZLET

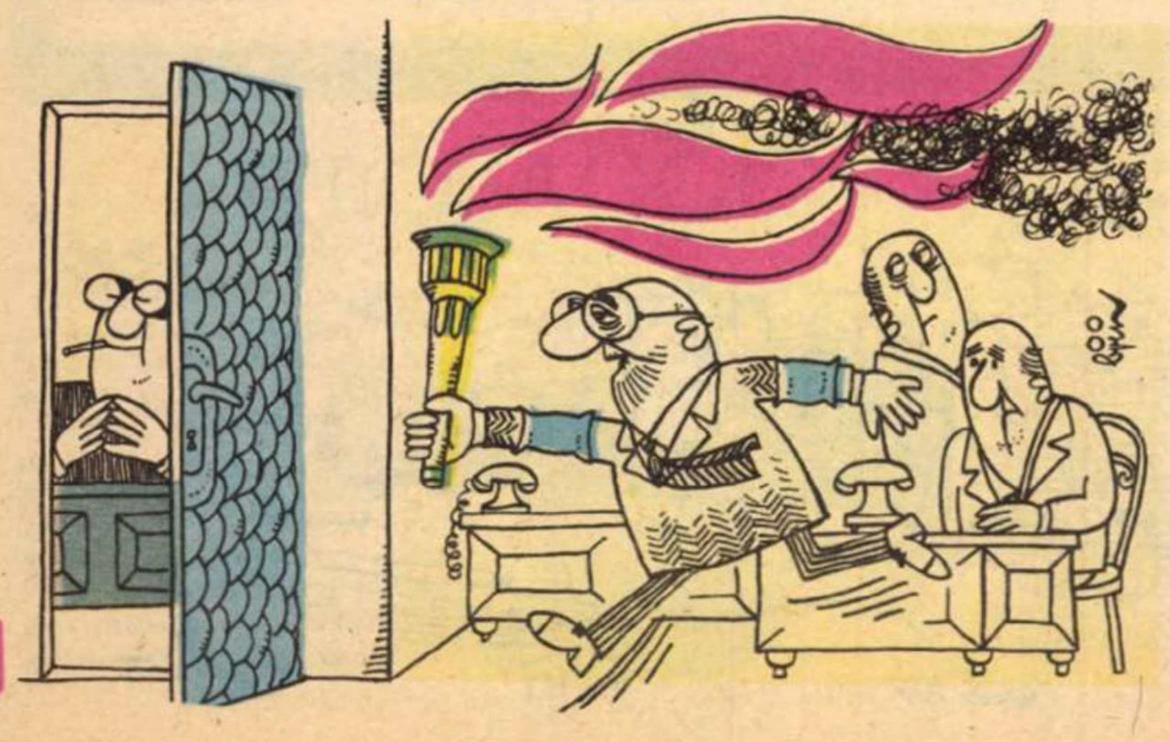

DE GAULLE MINDENT ELŐRE LÁT?

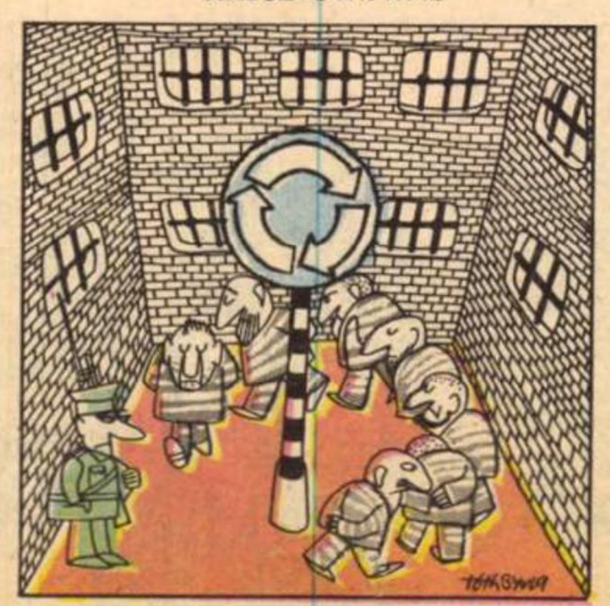
Az államférfiúi erények sorában az a legfőbb képesség, hogy néha előre lásson váratlannak tűnő fordulatokat is. A párizsi Express szerint De Gaulle tábornoknak megvan ez a készsége. A bizonyítékot André Malraux, a kulturális ügyek államminisztere szolgáltatja. Az író és miniszter visszaemlékezett egy 1963-ban lezajlott beszélgetésére az Elysée-palota urával. Malraux akkoriban Amerikában járt, a párizsi Louvre felbecsülhetetlen értékű műkincsének, Leonardo da Vinci Mona Lisájának kiállításán és ott találkozott Jacqueline Kennedyvel is. De Gaulle-nak elmondotta, hogy kevés csinosabb, intelligensebb, csillogóbb asszonyt látott, mint az amerikai elnök hitvese.

A francia elnök — Malraux és az Express szerint — ezt válaszolta: „Egyszer majd ő is valamilyen olajkirály jachtján fogja végezni!"

A FŐNÖK TÜZET KÉR

KRESZ-OKTATÁS

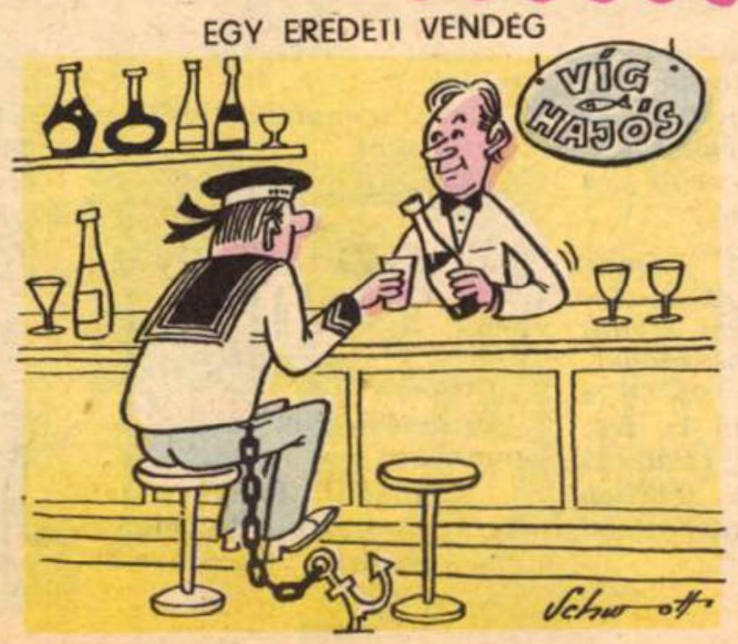

FIGYELMES FÉRJ

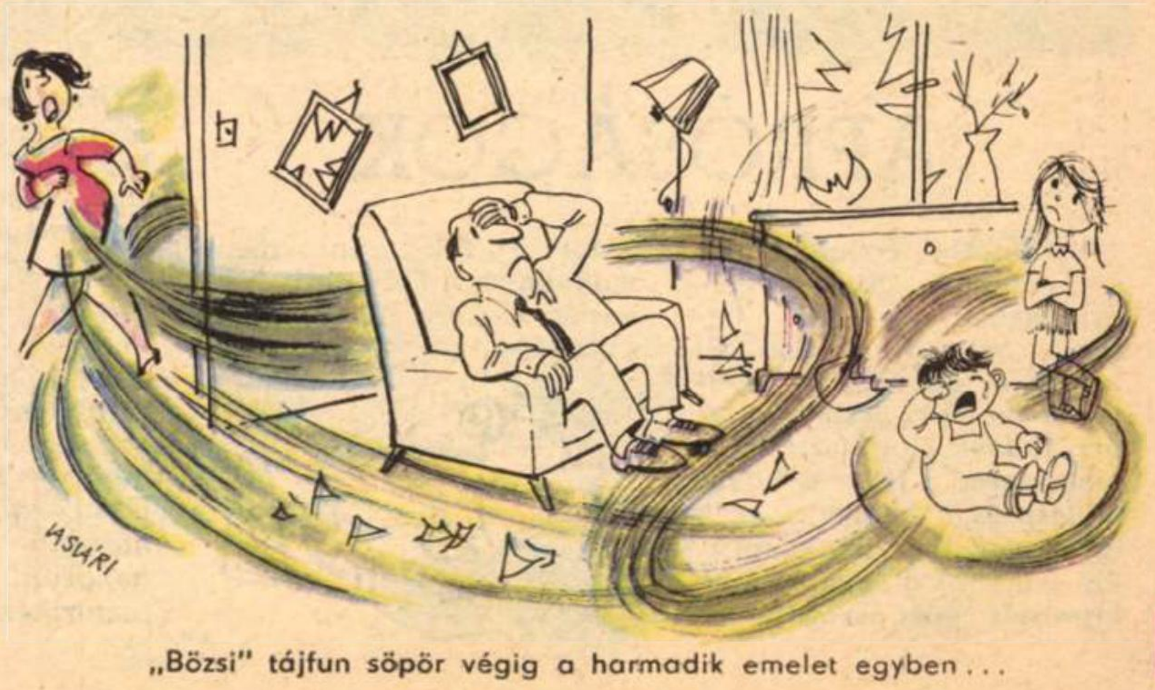

– Adj valami ötletet, mit vegyek a feleségemnek karácsonyra?

EGY EREDETI VENDÉG

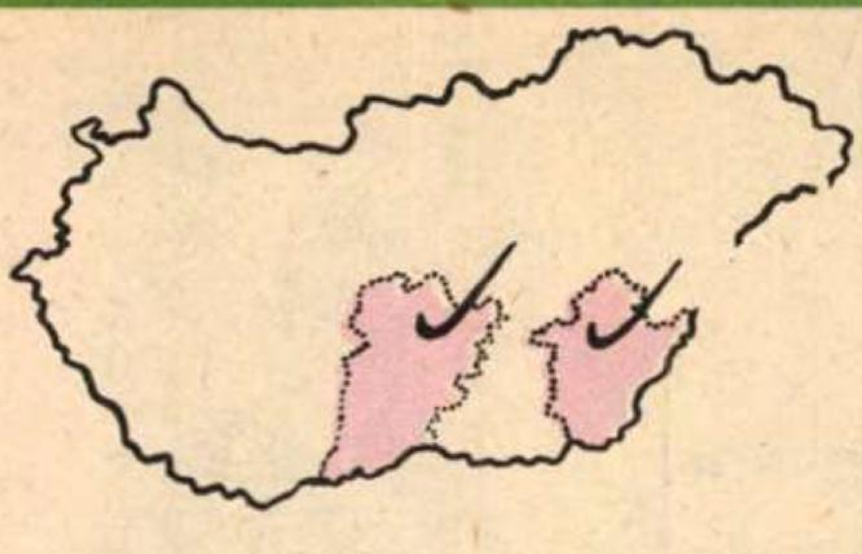

TERMÉSZETI CSAPÁS

„Bözsi" tájfun söpör végig a harmadik emelet egyben . . .

ANZIKSZ BÁCS-KISKUNBÓL

BÁCSBOKODON *három téesz közös összefogásával sertéshizlaldát létesítenek. A telep helyét nagy műgonddal választották ki: a községtől északnyugatra, az utolsó háztól alig ötszáz méternyire. Az uralkodó széljárás is északnyugati, így aztán bánatos szívvel énekelhetik a faluban: „Szagos lesz az utca, merre, merre, merre járok...”*
Úgy látszik, Bokodon nem ismerik azt az évezredes bölcsességet, hogy szél ellen nem lehet sertéshizlaldát telepíteni...

•

BÁCSALMÁSON *mindenben kollektíven dönt a tanács vezetősége. Végrehajtó bizottsági ülésen tanácskoztak és szavazással döntöttek arról a nagy fontosságú kérdésről is például, hogy kivágják-e a diákotthon előtt levő nagy fát vagy elegendő, ha csak a koronáját megnyesik?*

Amikor ennek hírét vették a bácsalmásiak, megcsóválták a fejüket és azt mondták: ejnye, hát nincs ezeknek jobb dolguk?!

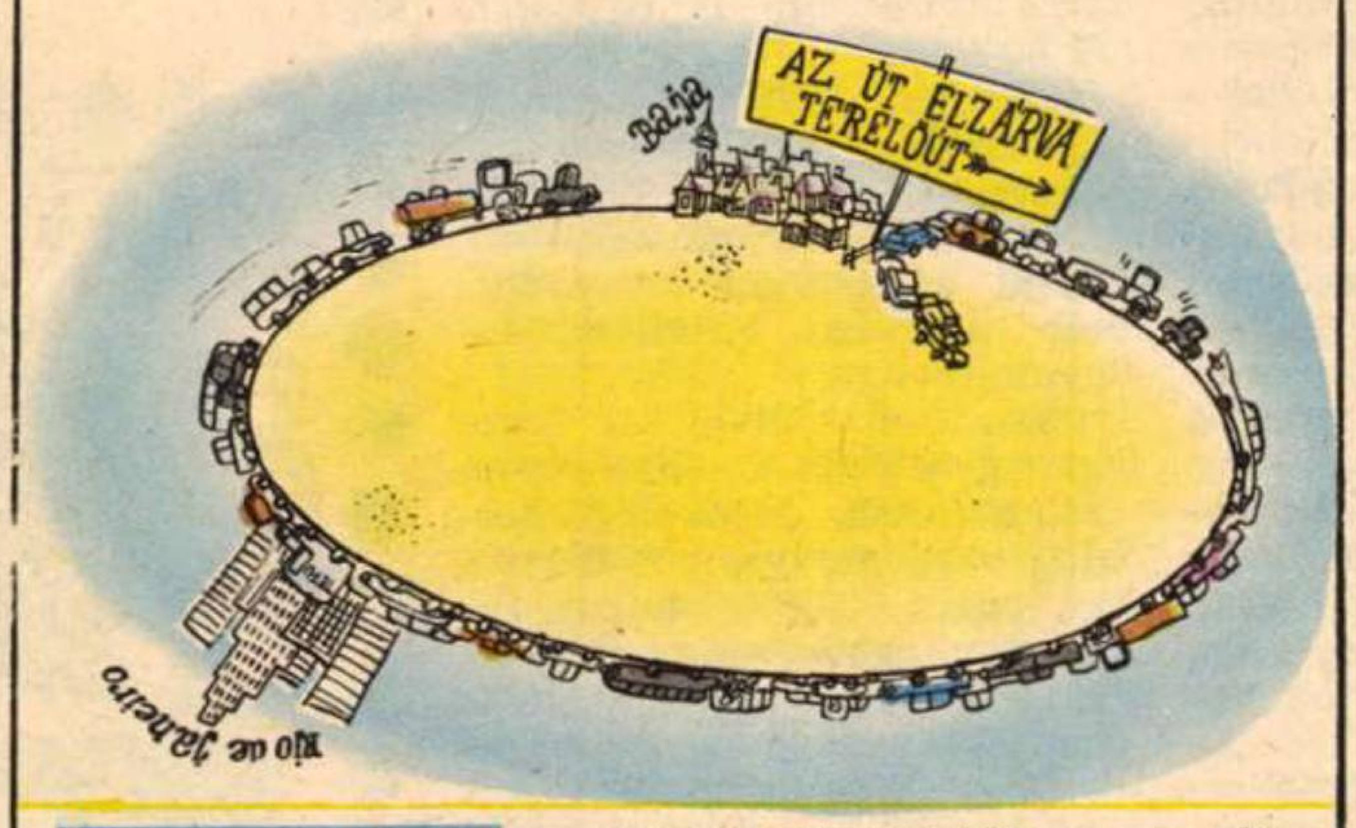
Még jó, hogy ez nem jutott el az elnök fülébe, mert esetleg ezt is napirendre tűzette volna a legközelebbi vb-ülésen, és szavazással döntette volna el, hogy van-e jobb dolguk vagy nincs...

•

KISKUNMAJSÁN *régóta tervezik egy szövetkezeti áruház építését. Öt évvel ezelőtt, amikor először szóba került, még 11 millió forintot szántak rá. Az idén végre elkészült a terv hozzá, de ez már csak hatmilliós beruházást irányoz elő. Öt év alatt tehát ötmilliót „zsugorodott” a pénz. Ha ez így megy tovább, s még néhány évig elhúzódik az építkezés megkezdése, a végén már csak egy bódéra telik majd!*

BAJA *város címerében az a bizonyos „bűnbeesés fája” látható, alatta a két meztelen „ősszülővel”: Ádámmal és Évával. Ha vendég érkezik a városba, így magyarázzák meg neki a címer jelentését:*
— Íme, városunkban már évszázados hagyományai vannak a sztriptíznek...
De ha történetesen Kecskemétről jön a látogató, így módosul a szöveg:
— Íme, így ruház bennünket a megyeszékhely!

EGY KIS KERÜLŐ...

KECSKEMÉTEN, *a város központjában, gomba módra szaporodnak a „gombák”. Egyikre-másikra tagadhatatlanul szükség van. De azt már sehogy sem értjük, miért kellett felállítani egy könyvesbódét — pontosan a könyvesbolttal szemben? De ha már lúd, legyen kövér, javasoljuk, állítsanak fel az említett bódé tőszomszédságában egy könyvsátrat is, sőt, nem ártana még egy mozgókönyvárust is szerződtetni ugyanoda.*

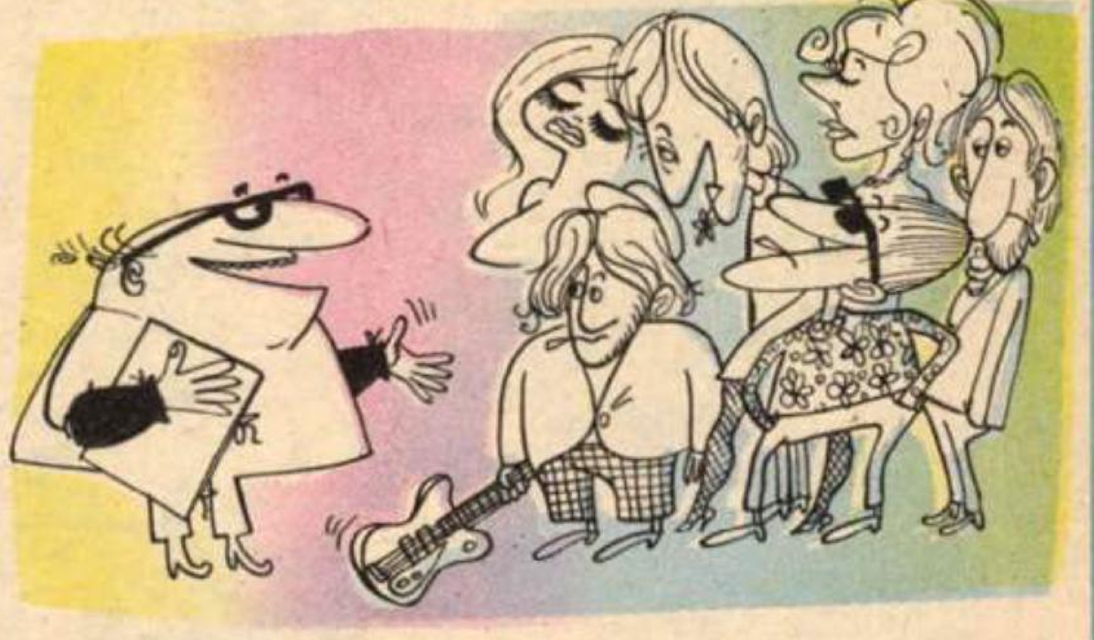
Ott viszont nincsenek bódék, ahol nagyon elkelnének. A Csilléri-telepnek például jól jönne egy újságospavilon. Na és egy olyan üvegfalú bódé, amelyből baj esetén könnyen, gyorsan értesíteni lehet mentőket, tűzoltókat, rokonokat. Magyarul: egy telefonfülke.

IDEGENFORGALMI PLAKÁTTERV

SÜKÖSD

KLUBOT KÉRNEK A FIATALOK

— Egy-két évig még kibírjátok, azután meg már úgysem lesz kedvetek táncolni!

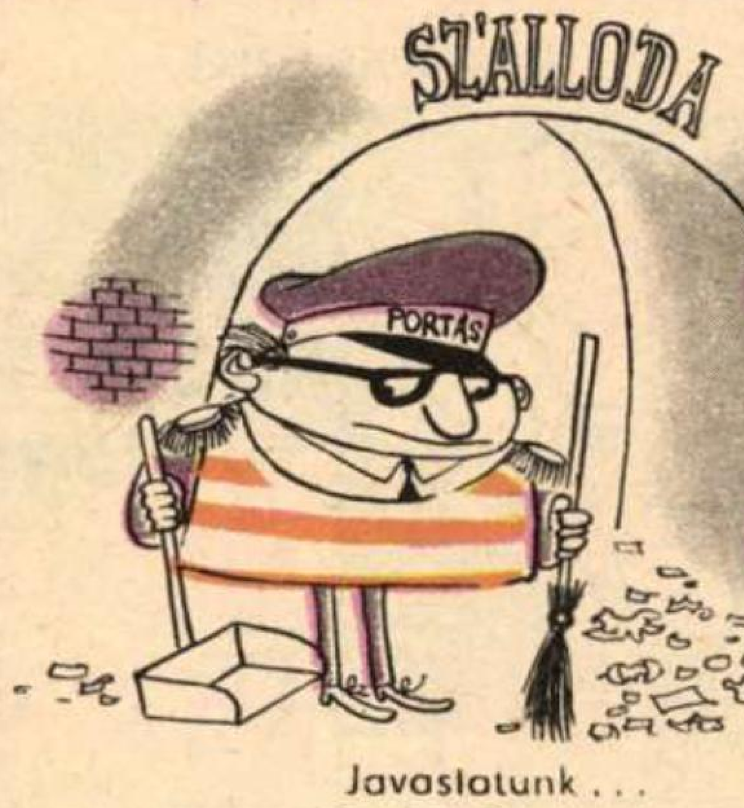
FÉLEGYHÁZÁN *a Vörös Október Téesznek több úgynevezett melléküzeme van, többek között egy mérlegeket javító műhely is. Panaszkodtak nekünk: a tanács nem engedte meg, hogy az állomás melletti „mérlegjavítóban” szeszes italt is árusítsanak. Nem értettük a panaszt: miért kellene italt árulni egy műhelyben? Megmagyarázták, hogy az tulajdonképpen nem műhely, hanem egy stand, ahol hurkát, kolbászt, lacipecsenyét árusítanak.*
— Akkor miért nevezik azt is mérlegjavítónak?
— Mert hogy a bevétele nagyon megjavítja az évi mérlegünket...

TEJBOLT KELLENE

— Bánatomban iszom, mert nem kapok tejet...

ELHANYAGOLT A SZÁLLODA

Javaslatunk...

Radványi Barna és Császár Tamás riportja

APRÓSÁGOK

Nyomtatott cédula akadt a kezembe: „Magas vérnyomásban szenvedő betegek étrendje.” Az áll benne, a többi közt: „Gyümölcs helyett *a gyümölcspresnedvek* fogyasztása is lehetséges.” Hát *a gyümölcsprés nedvét* csak így a meg az, aki ajánlja. Én inkább *a gyümölcsök kipréselt levét* iszogatom.

Jót is fog tenni, mert valahányszor ilyesmit olvasok, rögtön felszökik a vérnyomásom.

Öregasszony söprűt vásárol. Sokáig válogat, míg kiköt az egyik mellett. Az eladó epésen megkérdezi: becsomagoljam, vagy itt tetszik ráülni?

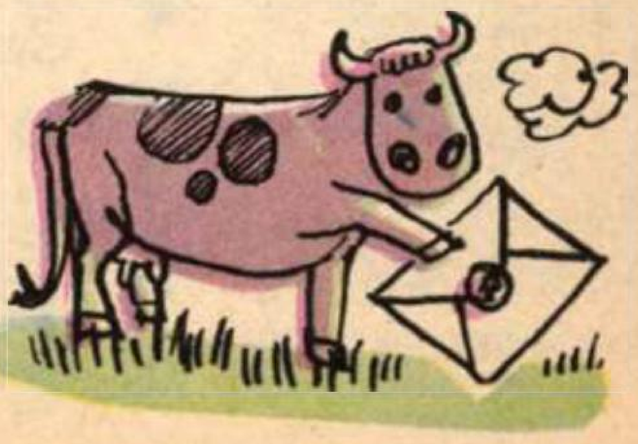
Ugye ismerős? Persze, hogy az, hiszen ez a történetke hónapokkal ezelőtt megjelent a Népszavában, sőt, pár nappal később a Magyar Hírlapban is. Néhány napja ismét találkozhattunk vele: a tévében hangzott el, vadonatfriss „sztoriként.”

Azaz: nincsenek régi viccek...
Csak igénytelen műsorszerkesztők.

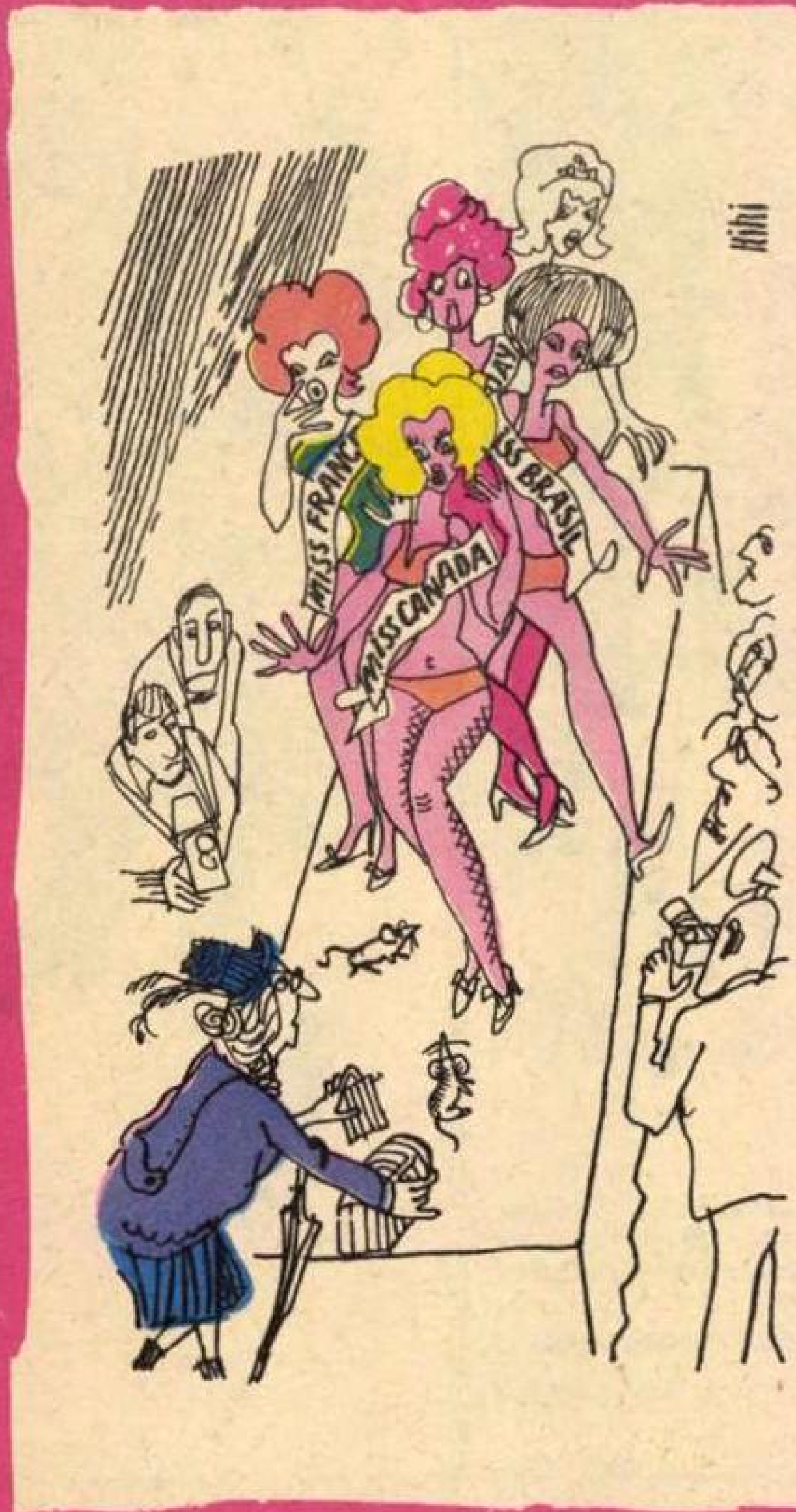
Hirdetés egyik megyei lapunkban:
„Abaligeti Petőfi Mg. Tsz. azonnali felvételre szarvasmarha telepvezetőt keres. Jelentkezés írásban a tsz-elnöknél...”
Íme, kérem, ez a maximalizmus! Miért kell megkívánni attól a szegény szarvasmarhától, hogy írásban folyamodjon azért a telepvezetői állásért?!

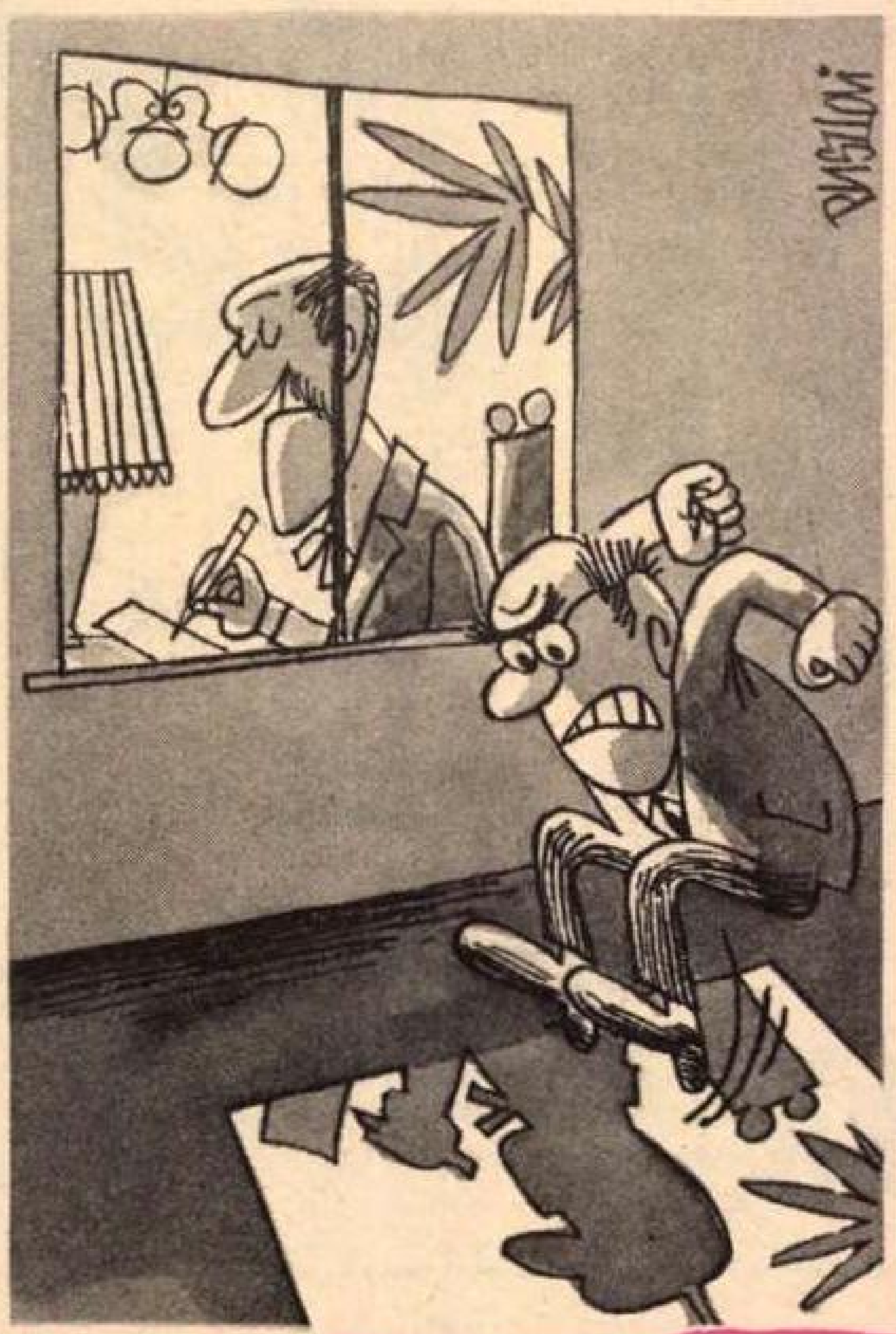
R. B.

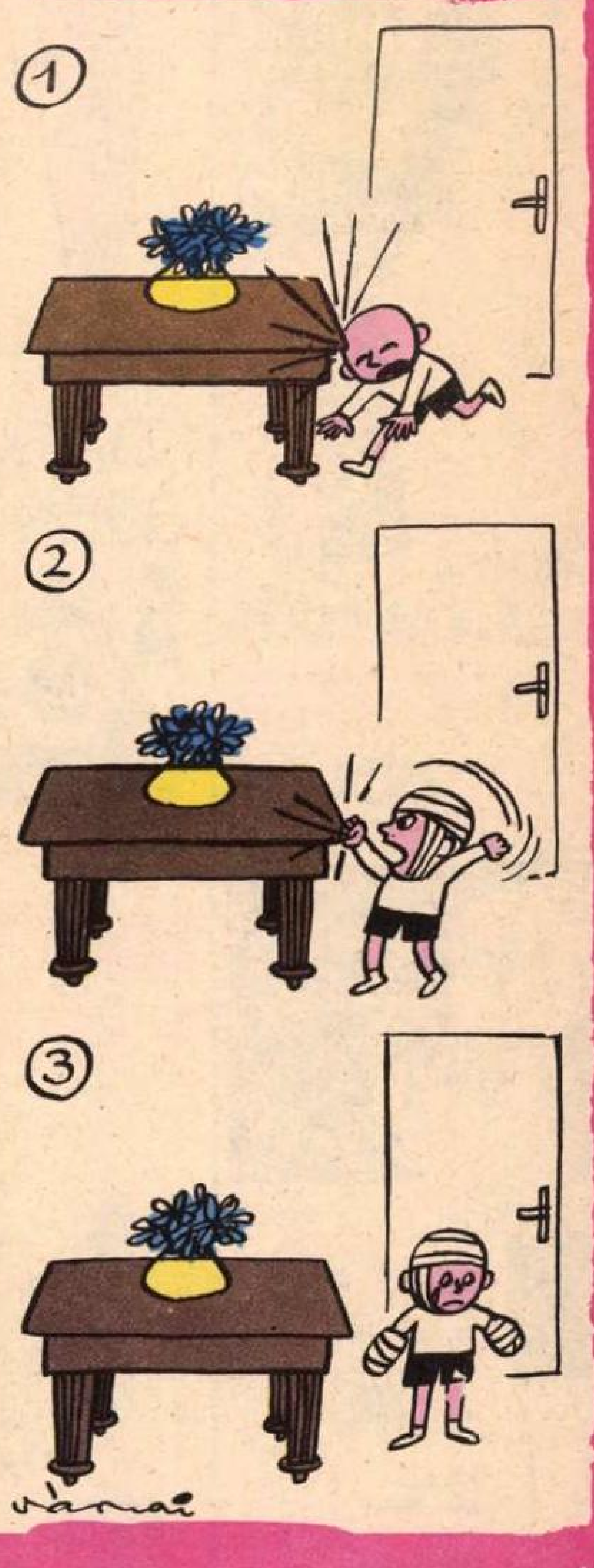

BOSSZÚ

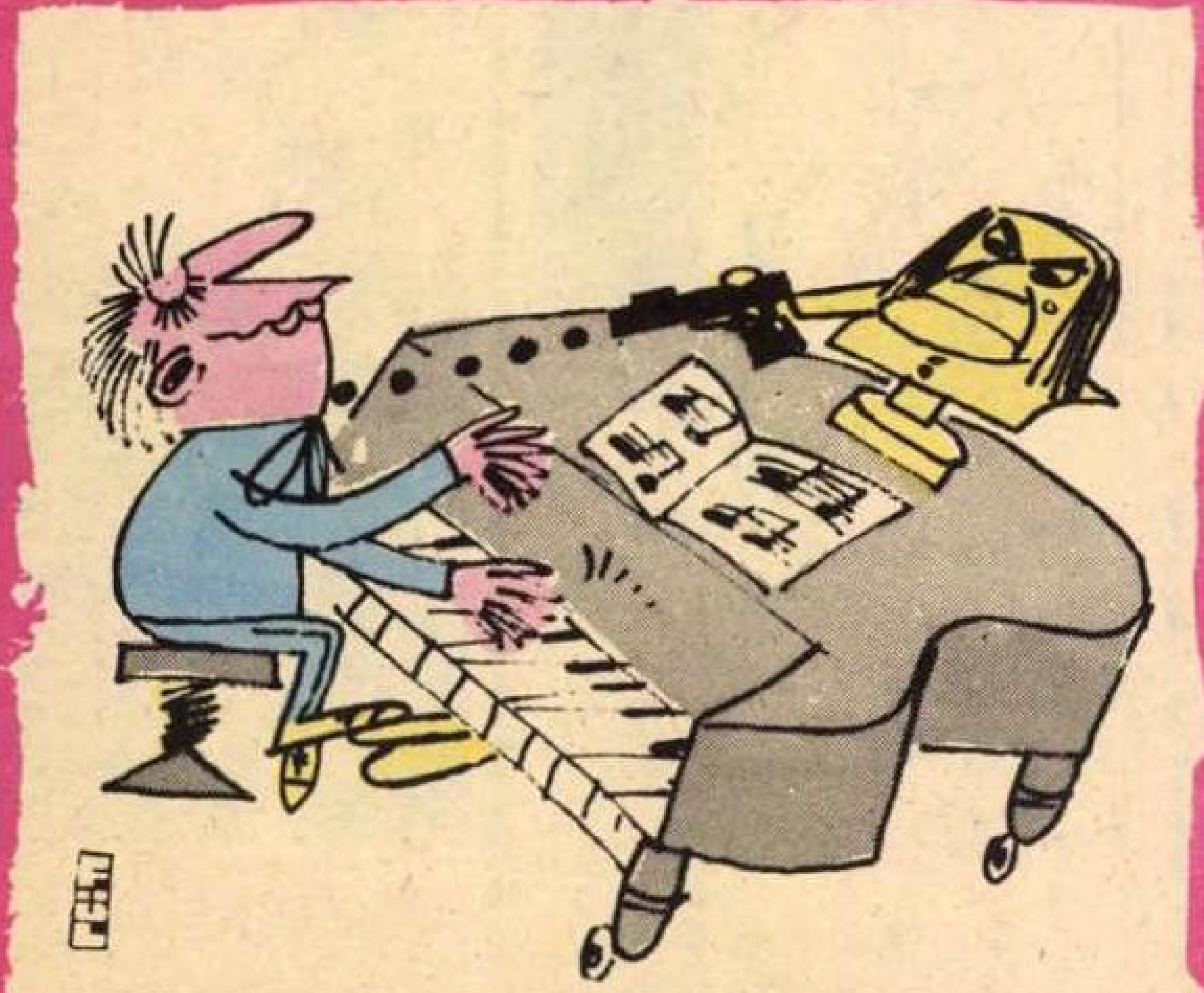

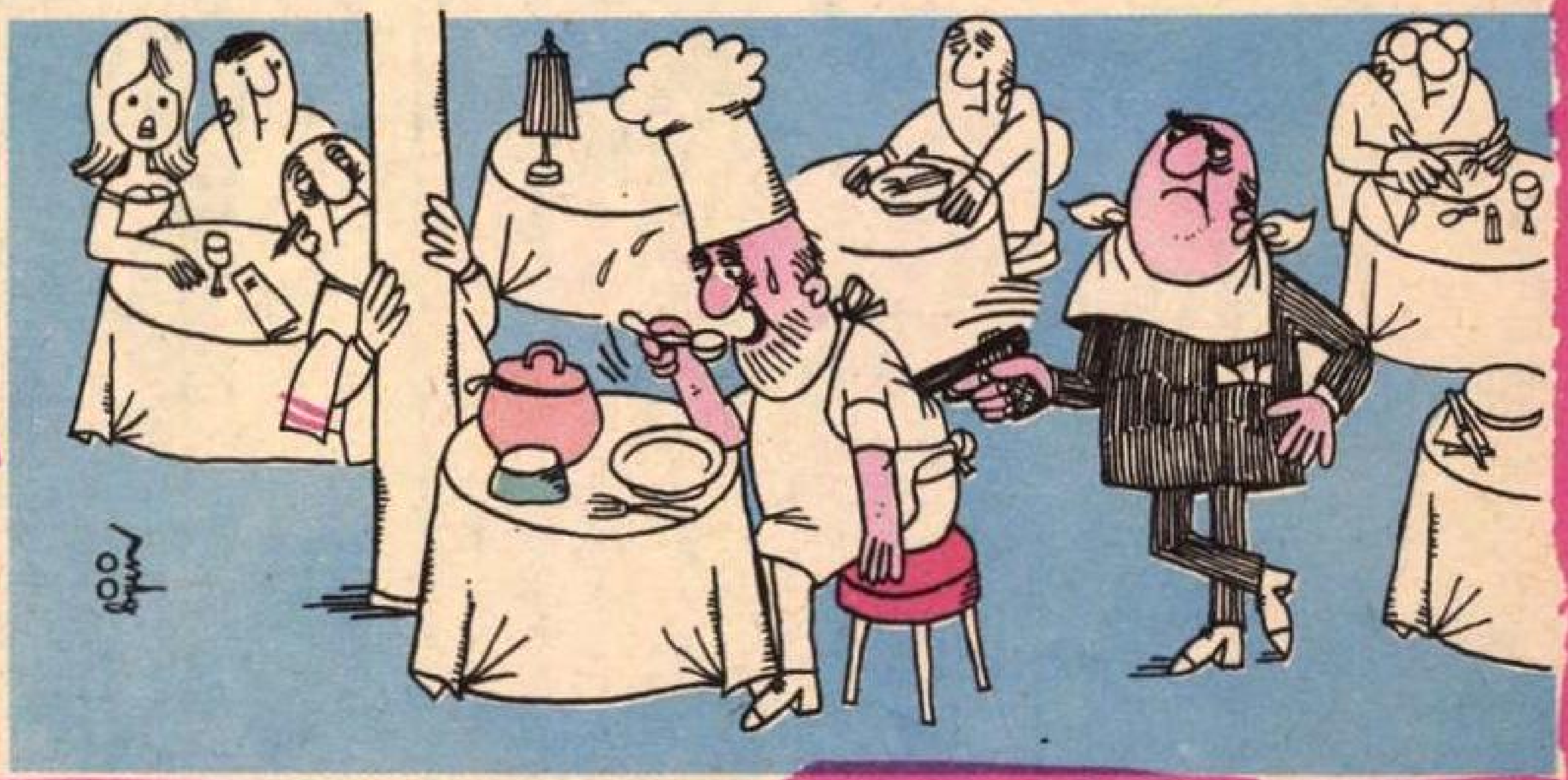

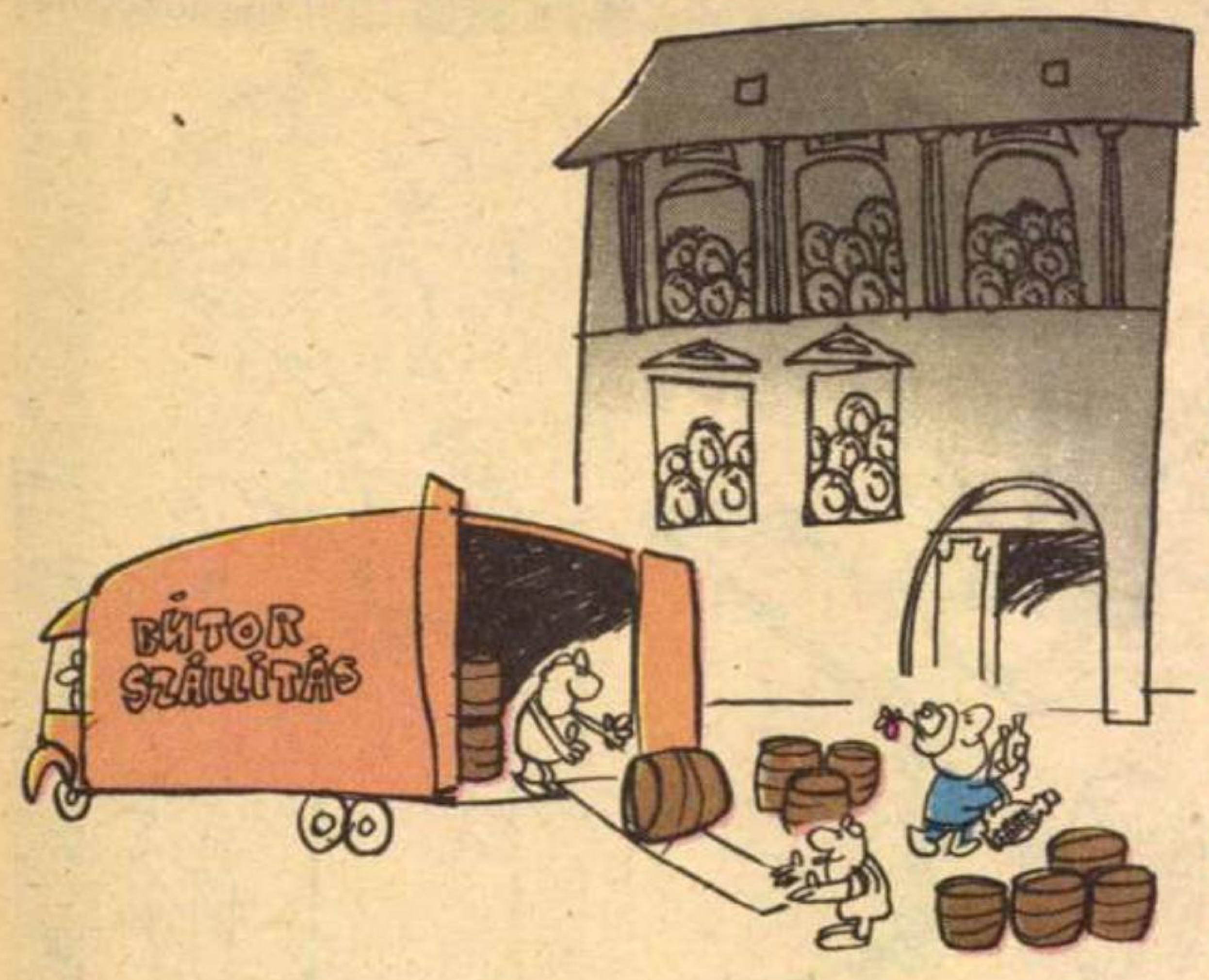

HEGEDŰS, VASVÁRI, PUSZTAI, BARÁT, VÁRNAI, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI

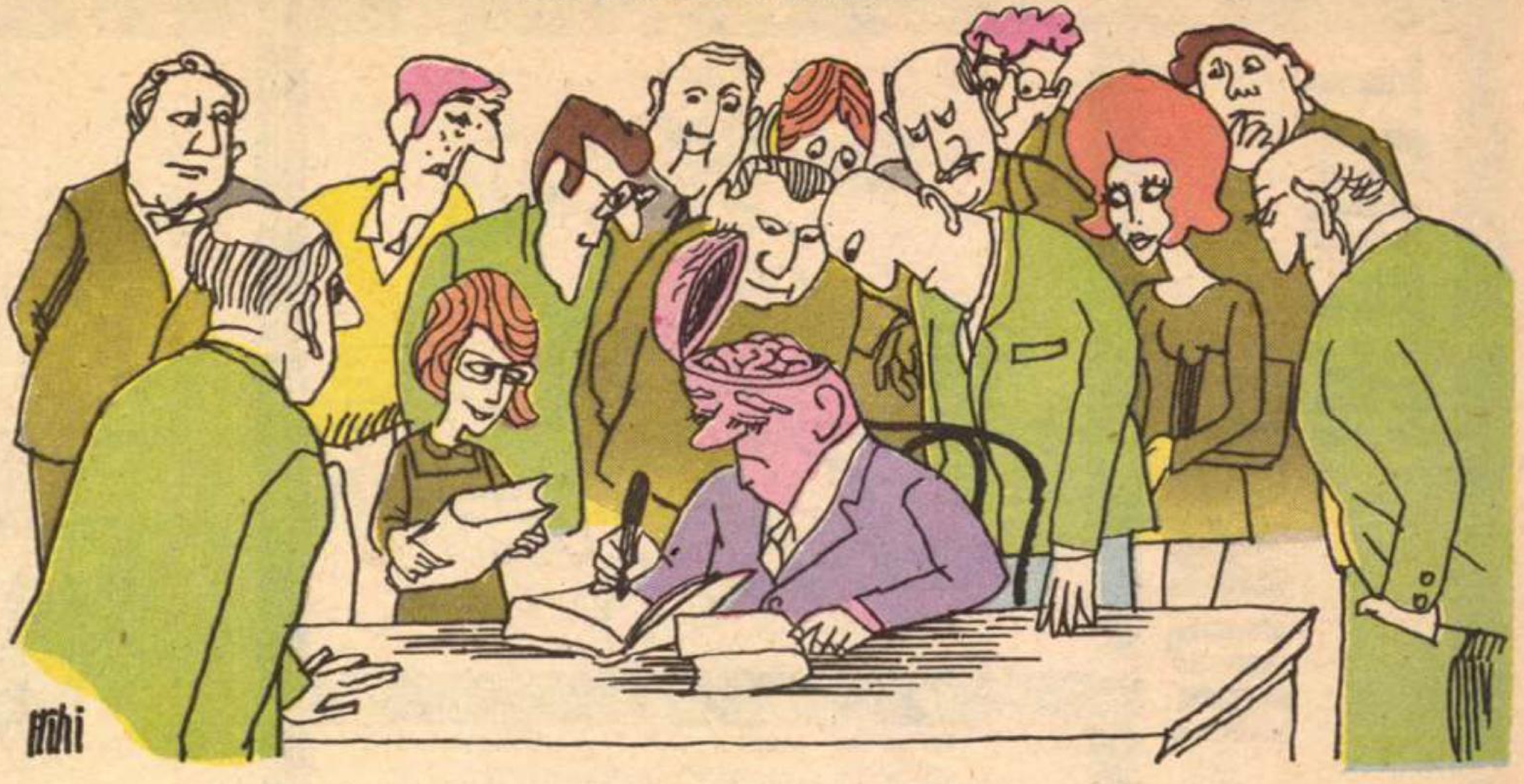

ÚJ LAKÓ ÉRKEZIK SZILVESZTER ELŐTT

ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ

Hegedűs István rajza

A Lakosság Szolgálatában

A közelmúltban megjelent rendelet szerint a tanácsok újabb kiskereskedői, és kisipari engedélyeket adnak ki a lakosság érdekében. Az ismert szakmák mellett javaslom, hogy adjanak engedélyt a következőknek is:

SZAPPAN- ÉS VÍZKERESKEDŐ

Az ember reggel elindul hazulról, este tér vissza otthonába. Napközben ritkán van alkalma, hogy kezet mosson. Szappant szinte lehetetlen találni „azokban" a helyiségekben. A szappan- és vízárus zsebében apró szappanokkal, vállán vízzel teli bőrtömlővel járja a várost és kézmosási lehetőséget kínál szerény áron.

LEVEGŐKERESKEDŐ

Nem is újdonság. Japánban már megvalósították. A szennyezett városi levegőt szívó polgár szabott ár lefizetése mellett oxigénbelélegzésben részesül.

ELŐEVŐ

Rossz konyhájáról nevezetes étteremben kitűnő szolgálatot nyújt. A legpocsékabb ételeket gyönyörűséggel habzsolva fogyasztja, hogy kedvet csináljon a többi vendégnek. Az előevőnek természetesen veszélyességi pótlék is jár.

KÖSZÖNŐ EMBER

Az üzletek, hivatalok alkalmazottai többnyire fárasztónak tartják, hogy visszaköszönjenek a vevőnek, ügyfélnek. Tehermentesíti őket a függetlenített köszönő ember.

TAXIGAVALLÉR

Magányos, egyedülálló nőkkel a kávézóban egy tejeskávé mellett elbeszélget divatról, háztartásról, piaci árakról. Ismerkedés, kaland kizárva.

BÚCSÚZTATÓ

Szintén magányos emberek részére. A búcsúztató elkísér a pályaudvarra, az induló vonat mellett zsebkendőt lobogtat és utánad kiabál:

— Aztán írjál!

JÓHÍRTERJESZTŐ

A rémhírterjesztő ellentéte. Megfelelő anyagi juttatásért hozzád hajol és bizalmasan a füledbe súgja a legpompásabb híreket. Derűt, optimizmust sugárzó lénye felbecsülhetetlen szolgálatot nyújt.

PANASZEMBER

A panaszoknak olyan áradatát sírja el neked, hogy boldogan ébredsz rá: neked nincs is olyan sok okod panaszra.

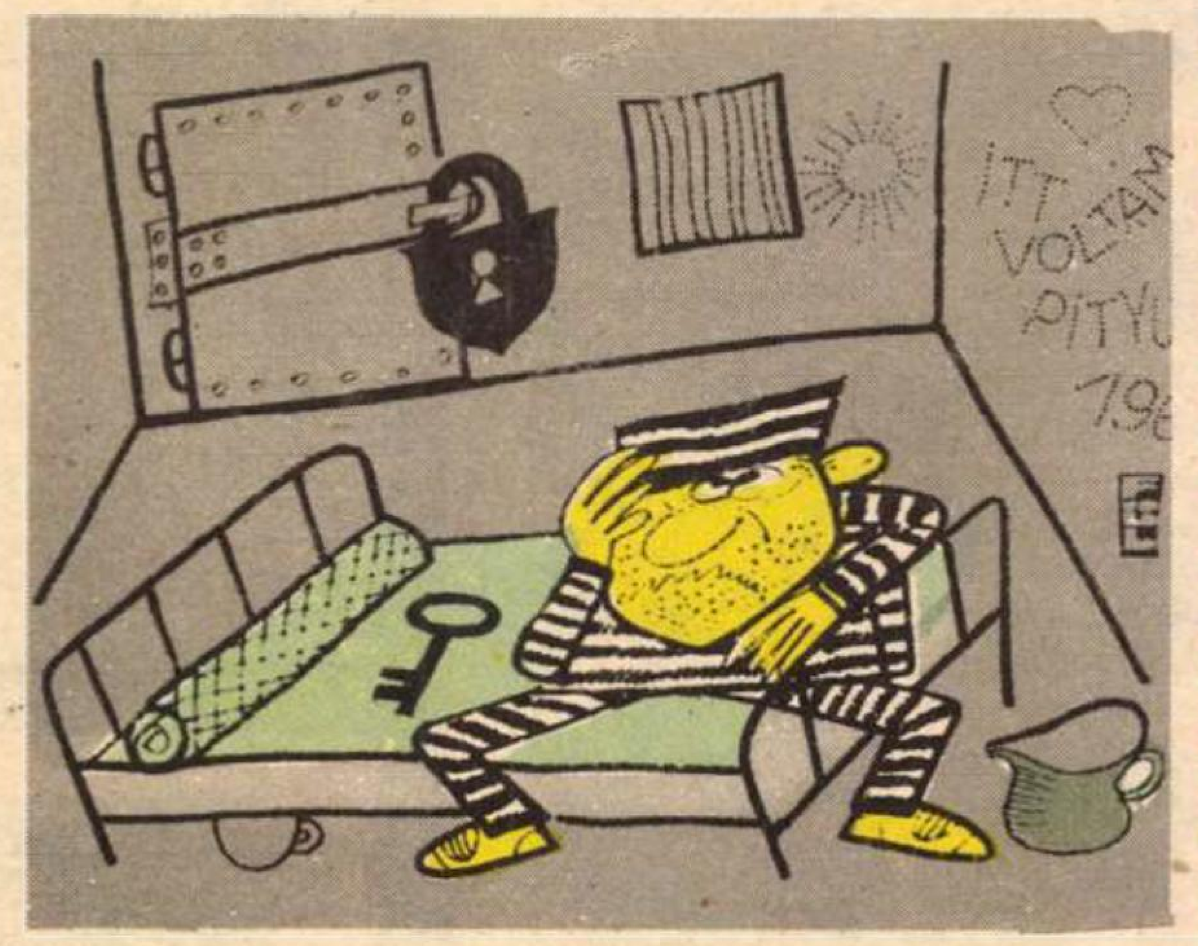
HELYETTES

Számodra kellemetlen értekezleteken, megbeszéléseken helyettesít. Nyugodtan, szembrebbenés nélküli viseli el a téged ért kritikákat.

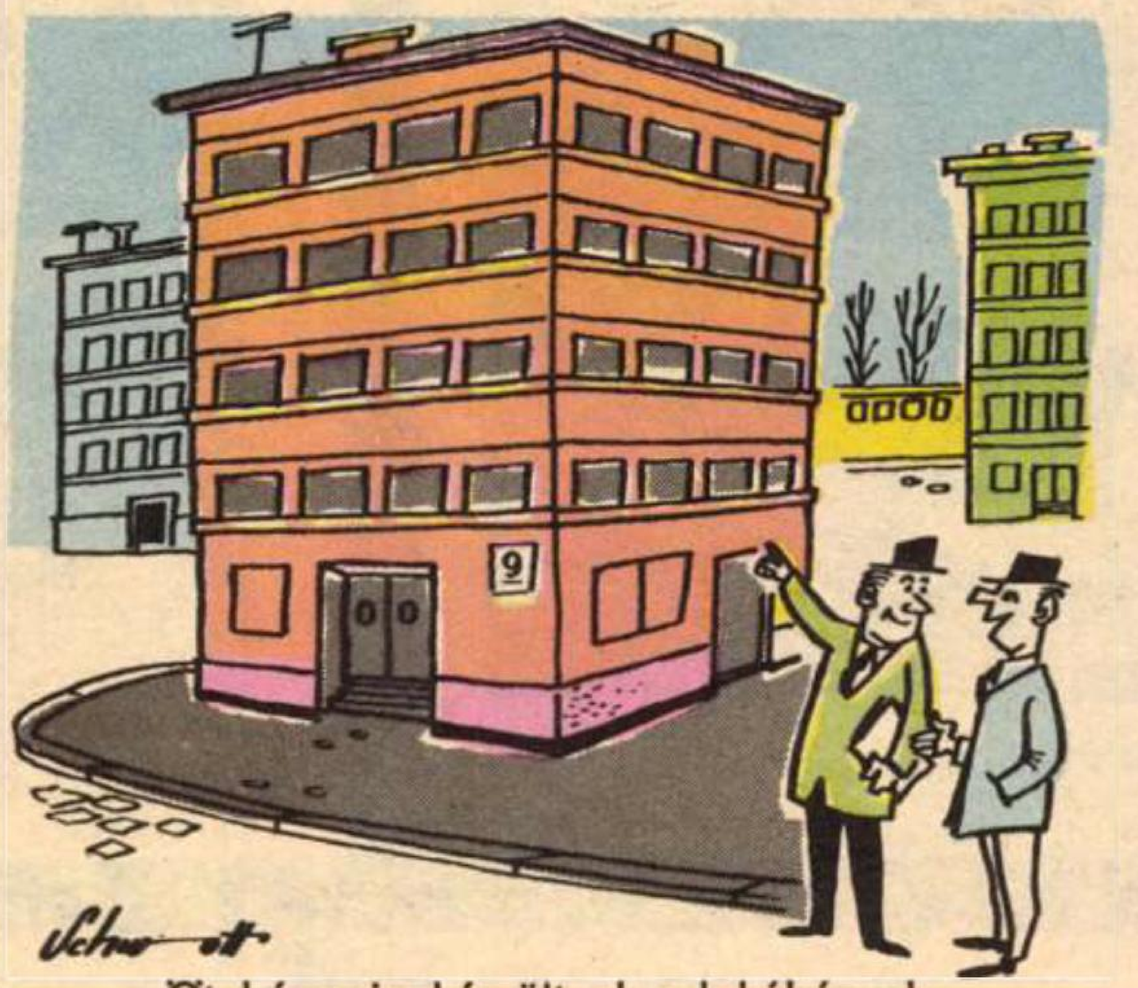
Galambos Szilveszter

SÉRTŐDÉS

SZINTE HIHETETLEN

— Öt hónapja készült el a lakóházunk.
— Csodálatos. Olyan, mintha új lenne!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek. Egy újszülöttnek minden vicc új.

*

— Fogadtunk az öcsémmel, hogy ki jöjjön el kettőnk közül, vacsorára.

— És maga nyert? — Kérdi a vendéglátó háziasszony.

— Nem. Én vesztettem.

*

Droznicsek egy elhagyott erdőrészen sétál. Toprongyos alak toppan eléje:

— Ide a pénzt!

— Pénzzel, sajnos, nem szolgálhatok — mondja Droznicsek megszeppenve. — De ha elenged, becsületszavamra ajánlani fogom ismerőseimnek ezt az erdei utat...

*

— Uram, maga hirdette, hogy eladja a zongoráját?

— Igen. De egy kis nehézség van.

— Micsoda?

— Tudniillik, a zongorát úgy kellene elszállítani, hogy a feleségem és a lányom ne vegye észre.

ELMÉS ÚJÍTÁS

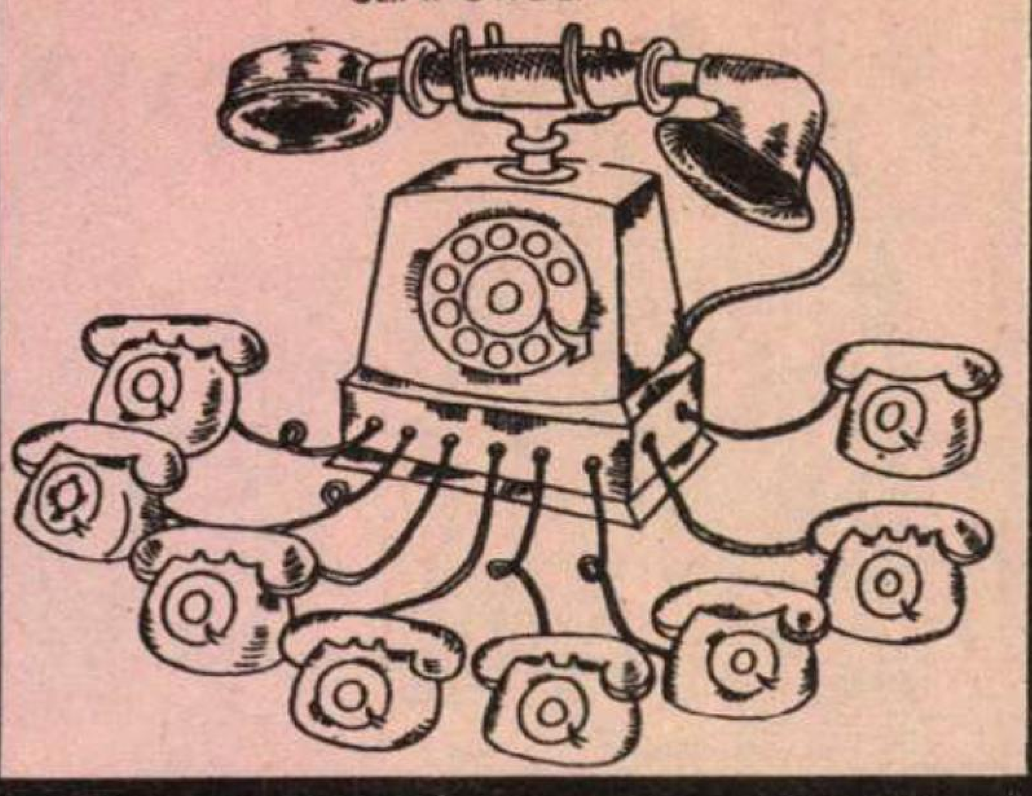
– Amióta az edzőnk aktokat rajzol a palánkra, nem fáj úgy a bodicsek!

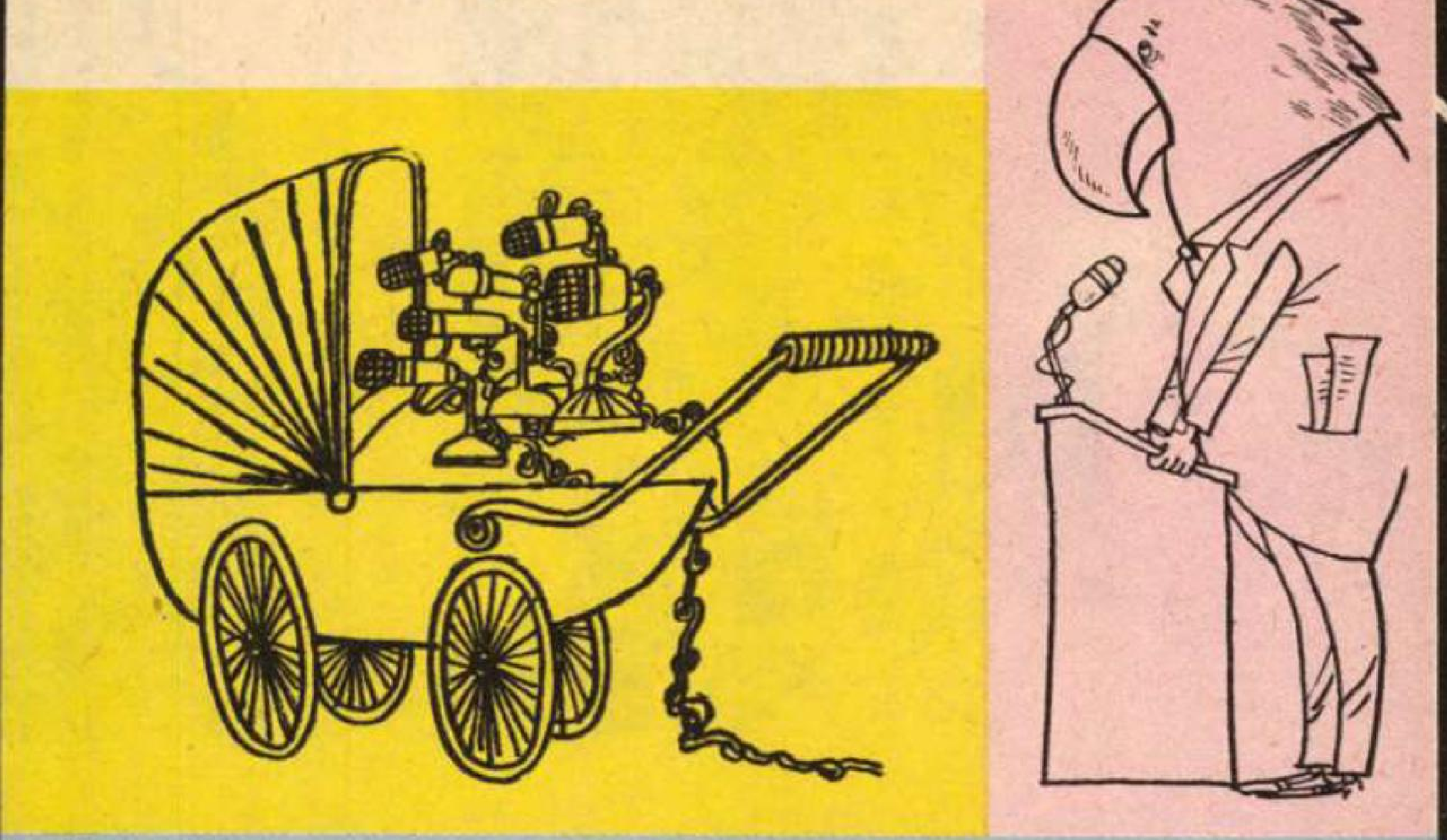
IMPORT HUMOR

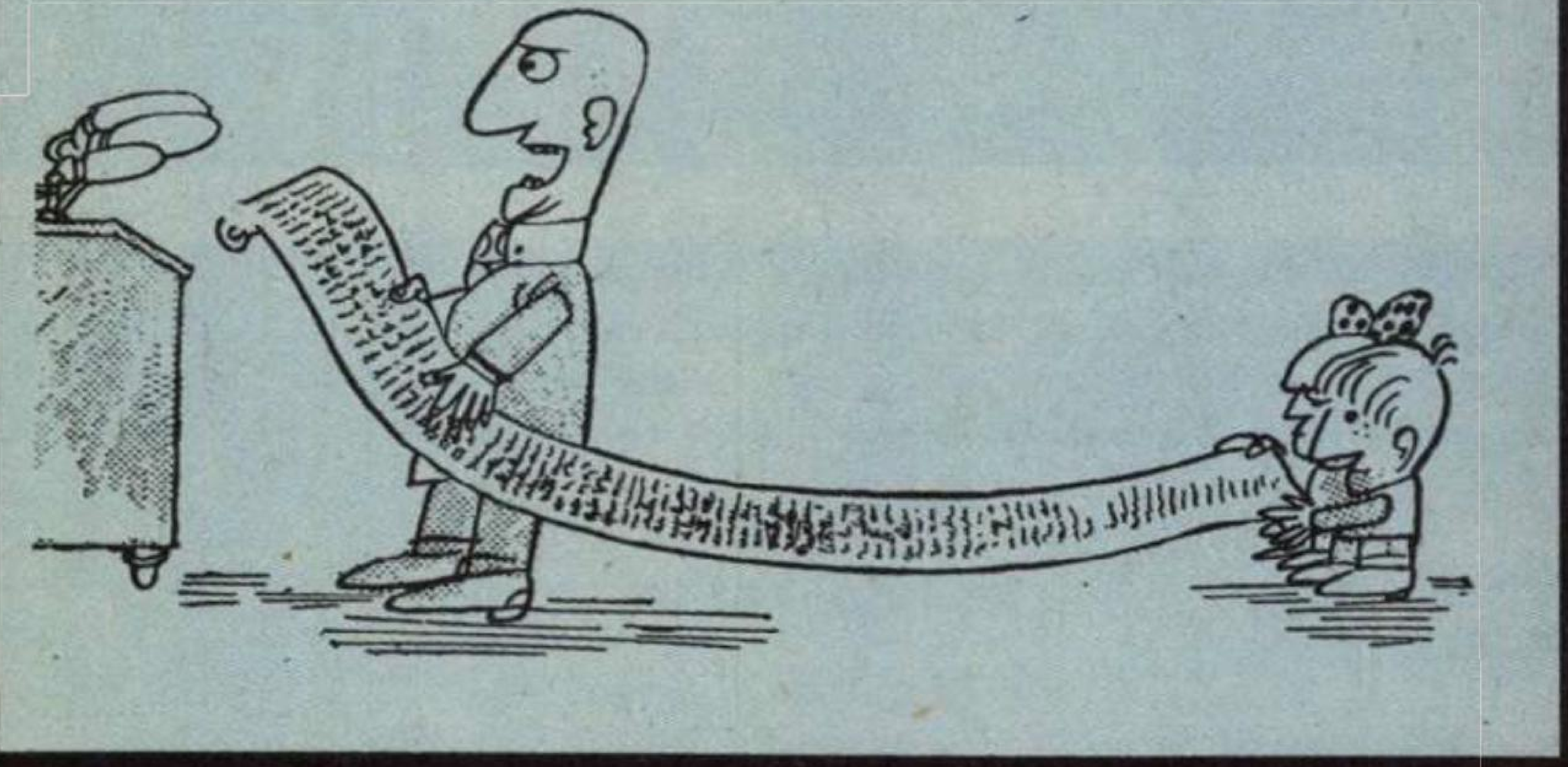
(Rajzok csehszlovák, francia, jugoszláv és szovjet lapokból)

SZAPORULAT

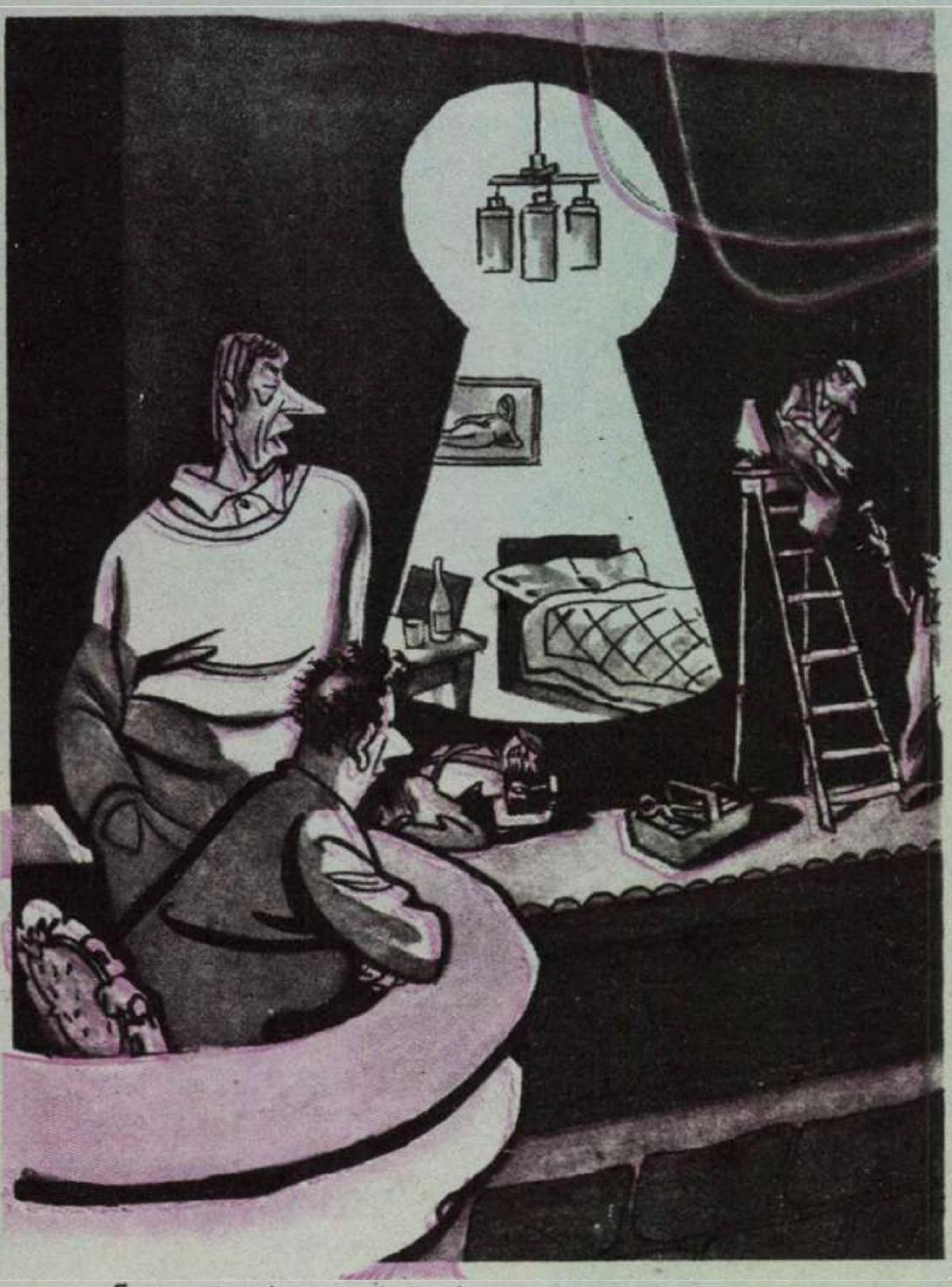

SZÓNOKOK

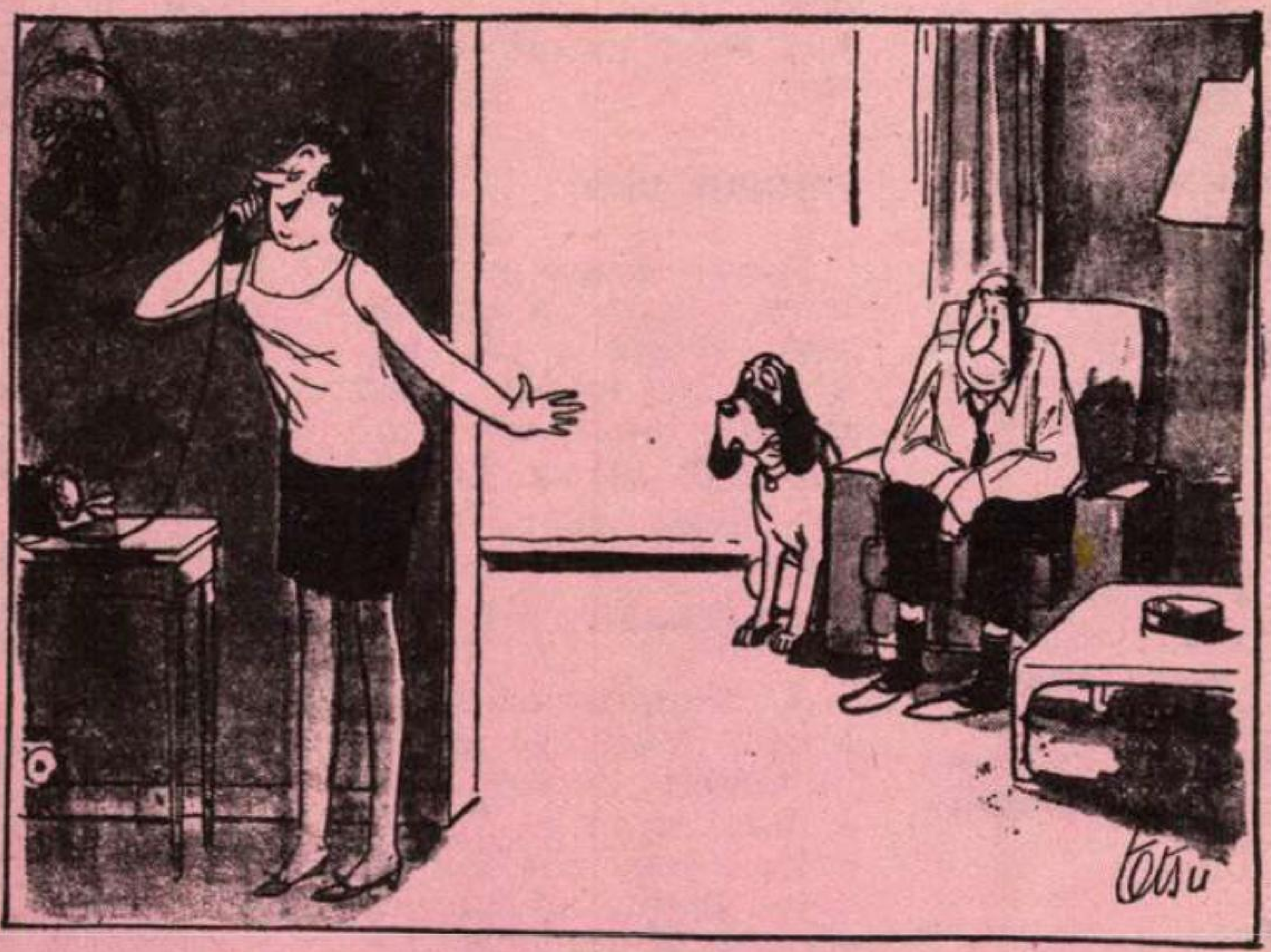

PREMIER ELŐTT

— Ezt a darabomat úgy akarom szinpadra vinni, ahogy azt az életből ellestem . . .

— . . . de most már búcsúzom, szívem, meg kell etessem az állataimat!

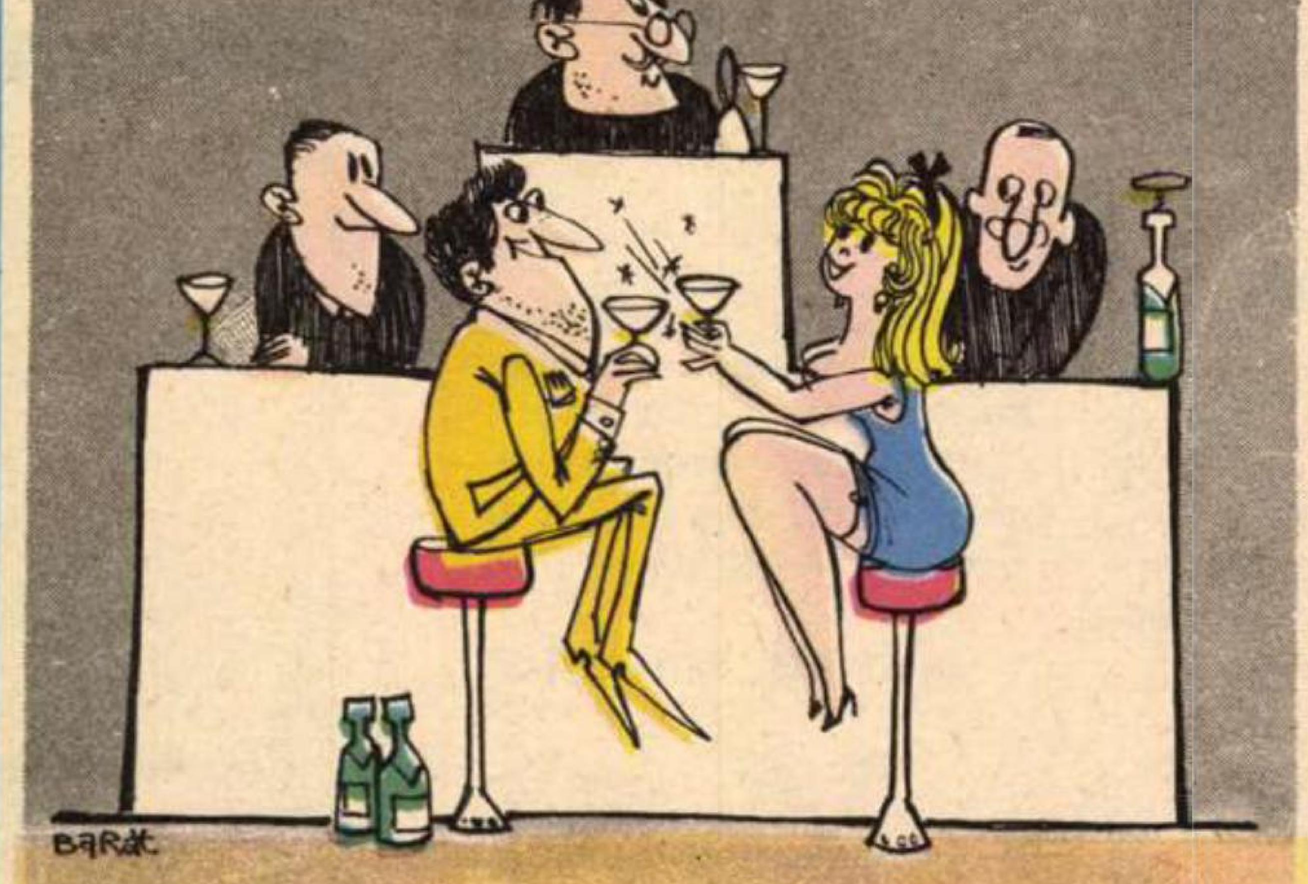
MUNKAVERSENY

— Tudja, igazgató elvtárs, ez még csak a selejtező.

BÉKÉLTETŐ TÁRGYALÁS

— Most az ülnökökkel igyunk pertut, Bélus . . .

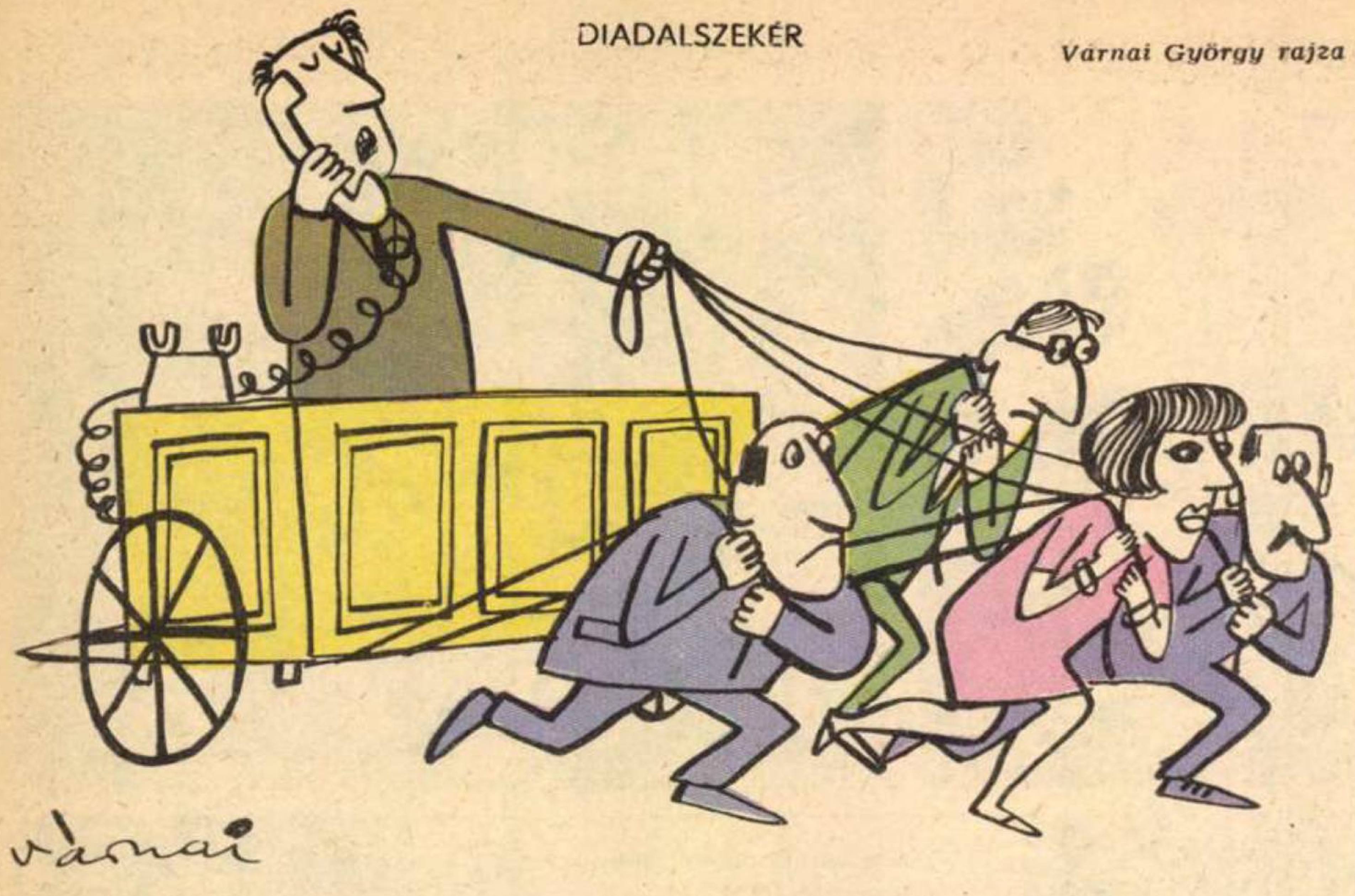
LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100. *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504

Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68.05402 2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre

DIADALSZEKÉR

Várnai György rajza

RÉBUSZ

A 48. sz. rejtvényünk megfejtése:

BALATONU

Utóvégre

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Marikovszky Sándor, Rudabányácska, Szabadság u. 56. Nemecsek Mihály, Budapest III., Zápor u. 77. Varga Ágnes, Budapest II., Bajvívó u. 4.

50. REJTVÉNYÜNK

T.T -T

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb december 20-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

A STRÉBER

– Szeretnék egy kicsit lihegni, hadd lássa a főnök, mennyire siettem, amikor hívott.

TAPASZTALT SZÜLŐ

– Így nem lehet tanulni, fiam!...

SVÁJC PESTI SZEMMEL

SVÁJCI HAVASOK

Égig érő svájci hegyek,
Fellegek közt ódon várak...
Mi magasabb e csúcsoknál?
Talán csak a szobaárak...

A NEVEZETES SVÁJCI TEHÉN

Legel a bölcs tarka tehén
az expressztől nem túl távol.
Több gyorsfénykép készült róla,
mint a Lollobrigidáról

HÚSZEZER DOLLÁROS NYAKÉK A BAHNHOF STRASSÉN

Felvennéd-e? Kérdém nőmtől,
Miközben az arcát lestem...
– Ugyan – felelt rezignáltan
– Hát ki hinné ezt el Pesten?

FÜGGŐVASÚT

Nejem buzgón lelkesedik:
– Olyan a táj, mint egy álom!
(S én két frankért behunyt szemmel
Lógok, mint egy pók a szálon.)

EMLÉKTÁRGY

Úgy döntöttem, bár emlékül
kapható itt sok-sok minden,
idézze e havasokat
három fehér nájloningem.

A HÍRES JÓLÉT

– Amit itt lát – szólt egy svájci
– munka szülte, szorgalom
...s az idegenforgalom.

HÁROM NYELVŰ ORSZÁG

Szegény, szegény svájci férjek
búbánat az eleségük.
Mit ér a kincs, a gazdagság...
Többnyelvű a feleségük.

A SAJT ÉS A GYÓGYSZER HAZÁJA

Tudom, hogy kissé szentségtörés,
de követtem a bevált módszert:
magyar sajtot majszoltam Svájcban
és a hasgörcsre magyar gyógyszert.

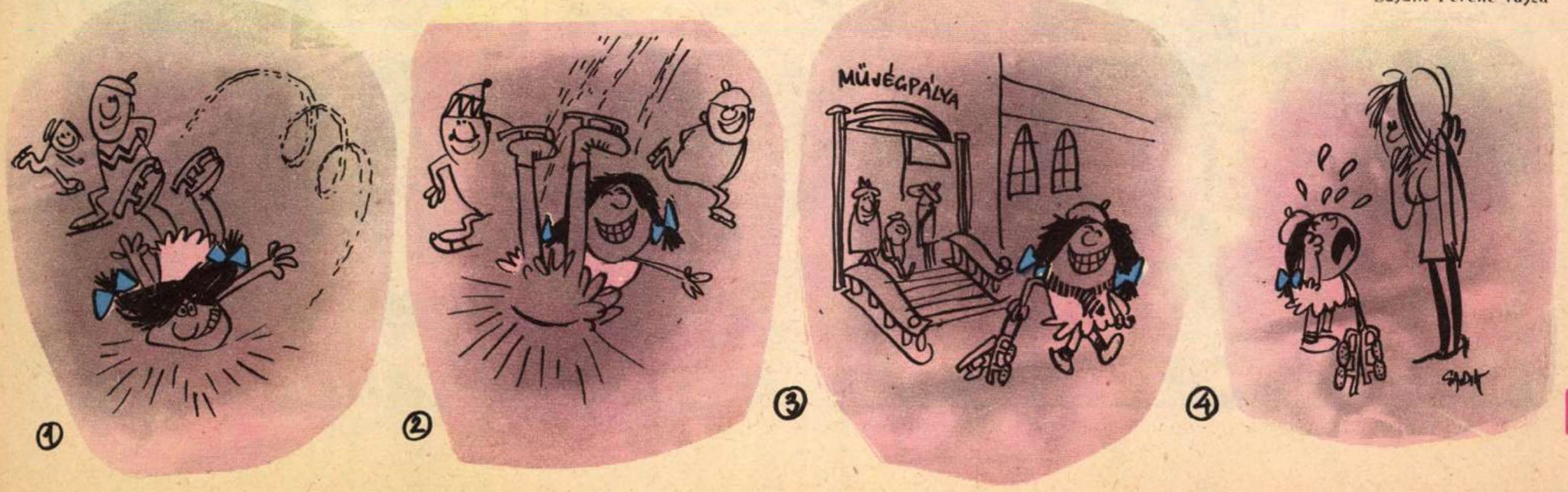
LUXUS

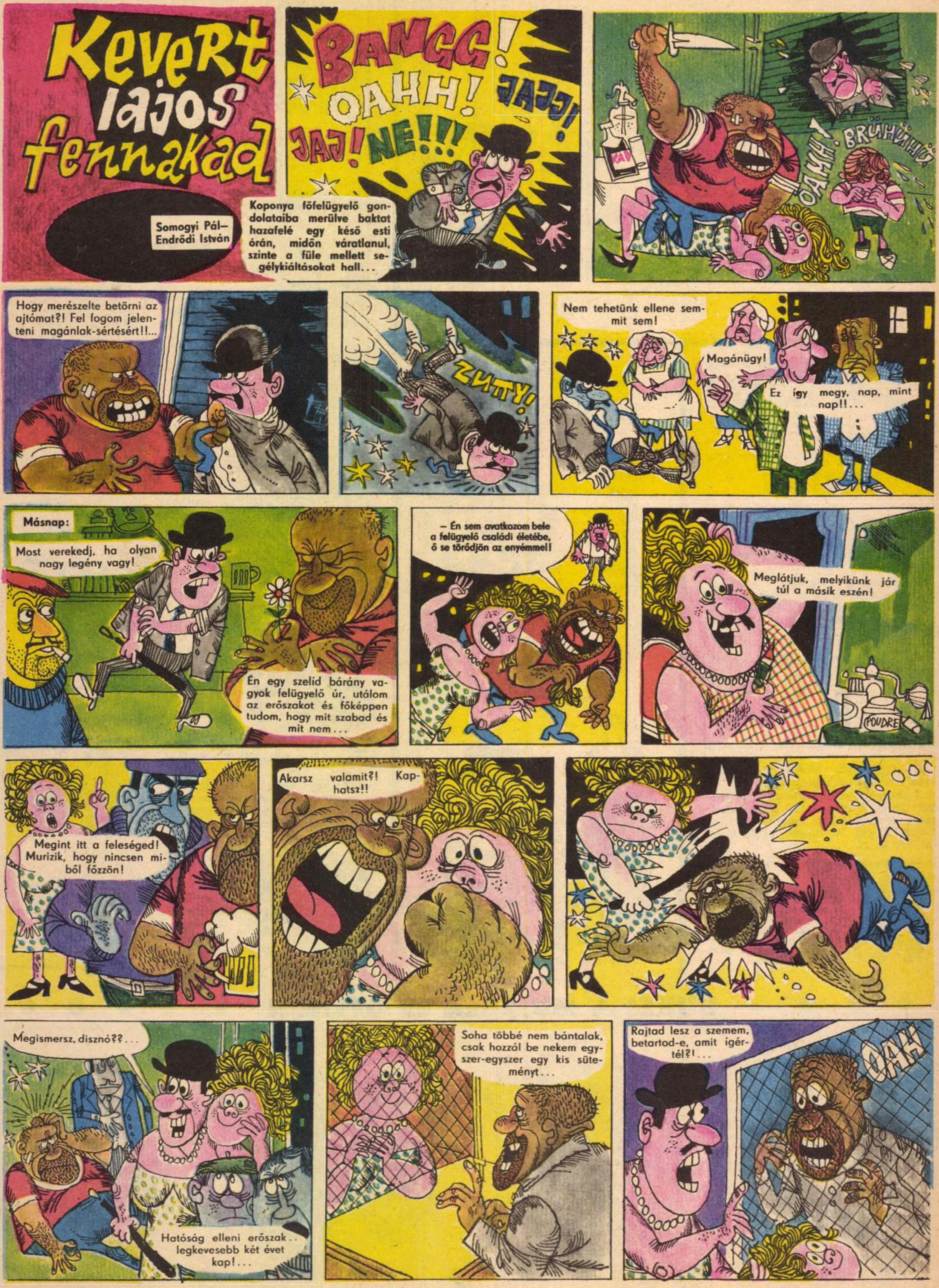
Fényűző étterem, pompa és pálma...
(Két tucat pincér ásítoz állva)
Üres mint mindég.
Egyetlen vendég
egy kőszvényes
részvényes...

Fülöp György

BUKSI A MŰJÉGEN ÉS OTTHON

Sajdik Ferenc rajza

Kevert lajos fennakad
Somogyi Pál–Endrődi István
BANGG!
OAHH!
JAJ!
NE!!!
JAJJ!
Koponya főfelügyelő gondolataiba merülve baktat hazafelé egy késő esti órán, midőn váratlanul, szinte a füle mellett segélykiáltásokat hall...
OAHH!
BRÜHÜHÜ
Hogy merészelte betörni az ajtómat?! Fel fogom jelenteni magánlak-sértésért!!...
ZUTTY!
Nem tehetünk ellene semmit sem!
Magánügy!
Ez így megy, nap, mint nap!!...
Másnap:
Most verekedj, ha olyan nagy legény vagy!
Én egy szelíd bárány vagyok felügyelő úr, utálom az erőszakot és főképpen tudom, hogy mit szabad és mit nem...
– Én sem avatkozom bele a felügyelő családi életébe, ő se törődjön az enyémmel!
Meglátjuk, melyikünk jár túl a másik eszén!
POUDRE
Megint itt a feleséged! Murizik, hogy nincsen miből főzzön!
Akarsz valamit?! Kaphatsz!!
Megismersz, disznó??...
Hatóság elleni erőszak.. legkevesebb két évet kap!...
Soha többé nem bántalak, csak hozzál be nekem egyszer-egyszer egy kis süteményt...
Rajtad lesz a szemem, betartod-e, amit ígértél?!...
OAH